

บทที่ 7

พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่พักอาศัย

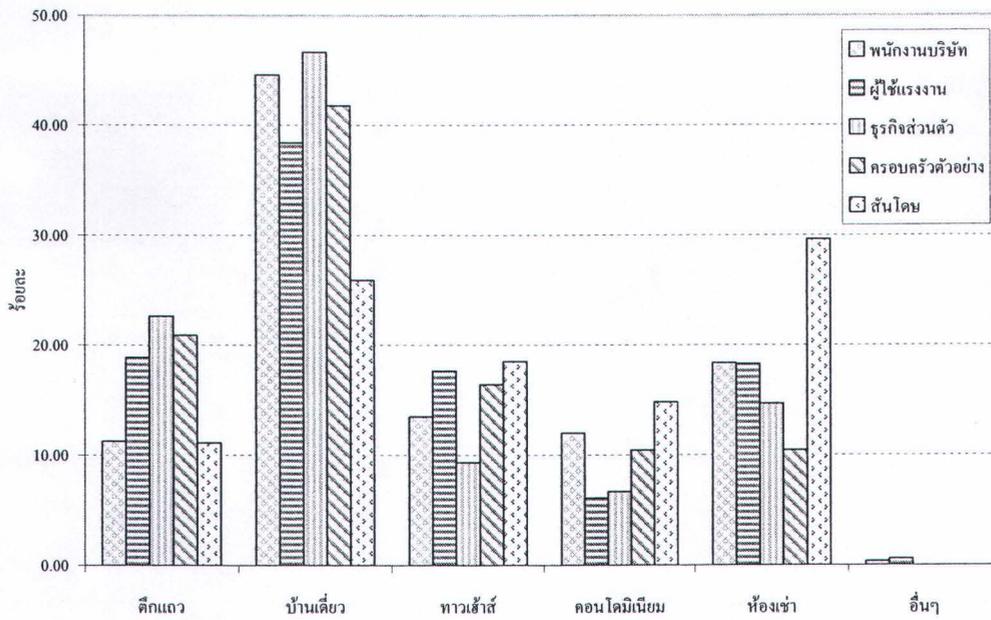
ในบทที่ 7 นี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมในประเด็นที่ 2 คือ การเตรียมความพร้อมด้านที่พักอาศัย โดยประกอบด้วยรูปแบบที่พักอาศัยในปัจจุบัน รูปแบบที่พักอาศัยที่คาดหวังในอนาคต บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันและที่คาดหวังว่าจะพักอาศัยอยู่ในด้วยในอนาคต และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบที่พักอาศัยที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ทั้งนี้ลำดับขั้นของการวิเคราะห์จะเริ่มจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่มหลักก่อน แล้วจึงวิเคราะห์ลงรายละเอียดในกลุ่มย่อยของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

7.1 พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่พักอาศัยจำแนกตามกลุ่ม

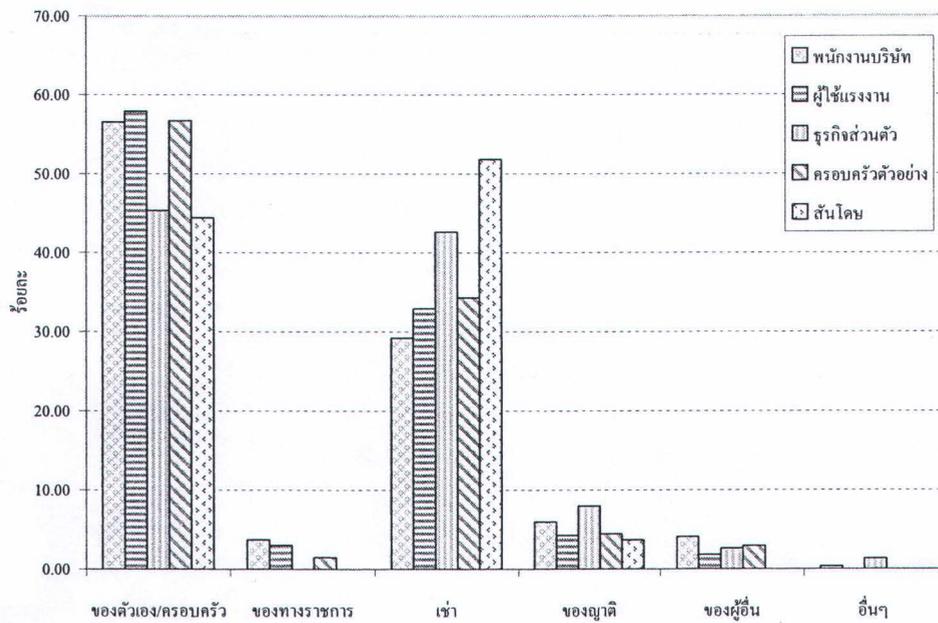
ลักษณะที่พักในปัจจุบันจำแนกตามกลุ่มพบว่าส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มผู้รักสันโดษ เป็นบ้านเดี่ยว ในขณะที่กลุ่มผู้รักสันโดษนั้นส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของห้องเช่า (ร้อยละ 29.63) เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวมีสัดส่วนสูงสุดที่อยู่บ้านเดี่ยวในปัจจุบัน ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.1 ส่วนเรื่องของการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่า ส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มผู้รักสันโดษเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง ในขณะที่กลุ่มผู้รักสันโดษนั้นส่วนใหญ่จะเช่าที่พัก (ร้อยละ 51.85) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.2

เมื่อสอบถามว่าที่พักในปัจจุบันมีความเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตในยามสูงอายุหรือไม่ กลุ่มพนักงานบริษัท กลุ่มผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มผู้รักสันโดษ ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 50.94 ร้อยละ 56.71 และร้อยละ 59.26 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัว และกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างส่วนใหญ่ยังเห็นว่าไม่เหมาะสม (ร้อยละ 61.33 และร้อยละ 53.73 ตามลำดับ)

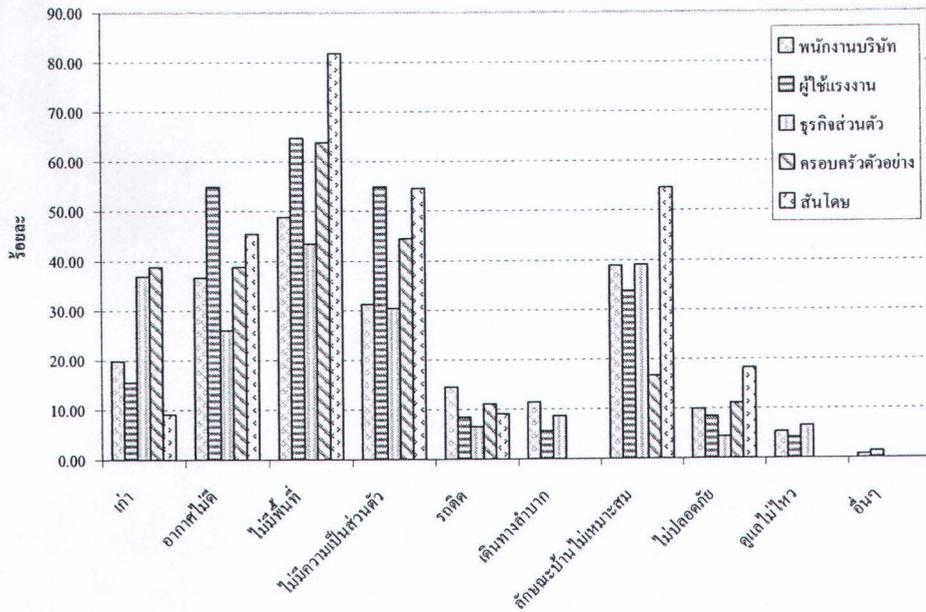
ในบรรดาผู้ที่ตอบว่าไม่เหมาะสมนั้นส่วนใหญ่ทุกกลุ่มให้เหตุผลเหมือนกันว่า ไม่มีพื้นที่ เหตุผลรองมาคือ ลักษณะบ้านไม่เหมาะสม (กลุ่มพนักงานบริษัท และกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัว) อากาศไม่ดี (กลุ่มผู้ใช้แรงงาน) ไม่มีความเป็นส่วนตัว (กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่าง และกลุ่มผู้รักสันโดษ) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.3

แผนภาพที่ 7.1 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและรูปแบบที่พักอาศัยปัจจุบัน

แผนภาพที่ 7.2 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและลักษณะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยปัจจุบัน

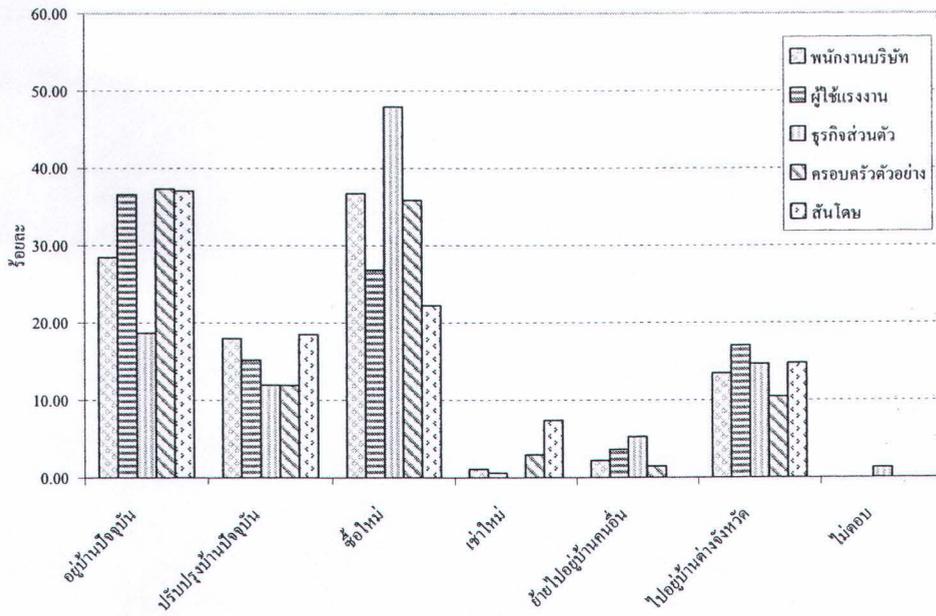
แผนภาพที่ 7.3 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและสาเหตุที่ที่พักอาศัยในปัจจุบันไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตในยามสูงอายุ

สำหรับคำถามว่า “ที่พักอาศัยที่กลุ่มตัวอย่างต้องการในยามสูงอายุได้มาได้อย่างไร” นั้น เมื่อจำแนกตามกลุ่มแล้ว พบว่า กลุ่มพนักงานบริษัท และกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่ตอบว่า ซื้อมใหม่ (ร้อยละ 36.70 และร้อยละ 48.00 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่าง และกลุ่มผู้รักสันโดษนั้นส่วนใหญ่ตอบว่าอยู่บ้านปัจจุบัน (ร้อยละ 36.59 ร้อยละ 37.31 และร้อยละ 37.04 ตามลำดับ) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.4 เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานมีสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่นที่เลือกกลับไปอยู่บ้านต่างจังหวัด

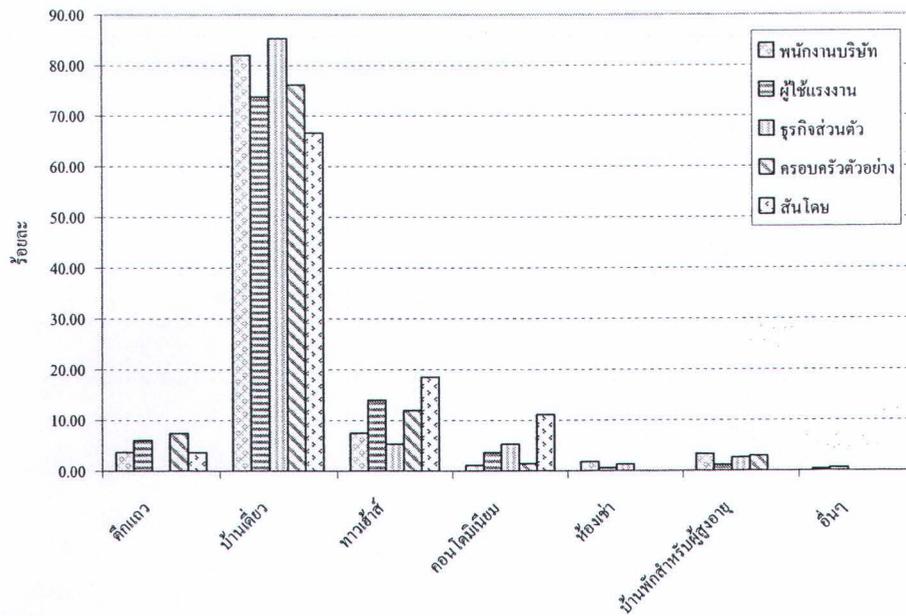
รูปแบบที่พักอาศัยในอนาคต พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่เลือกบ้านเดี่ยว รองลงมาได้แก่ ทาวน์เฮาส์ ในขณะที่กลุ่มผู้รักสันโดษนั้นเลือกที่จะอยู่คอนโดมิเนียมมากกว่ากลุ่มอื่น ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.5

ส่วนเรื่องของการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่ต้องการเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มผู้รักสันโดษมีถึงร้อยละ 14.81 ที่ยังต้องการเช่า ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.6

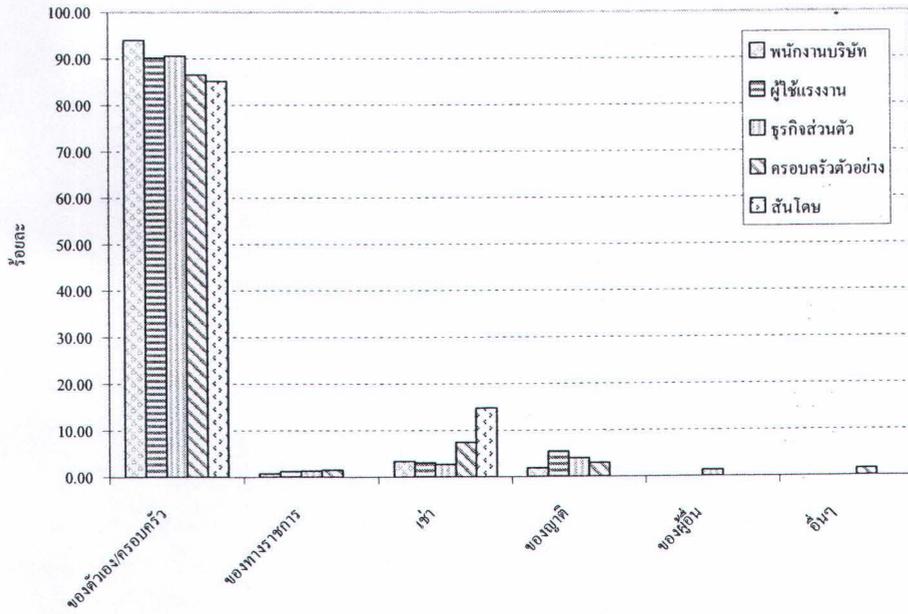
สำหรับการวางแผนเลือกบุคคลที่จะอยู่ด้วยในยามสูงอายุ พบว่า เกือบทุกกลุ่ม (ยกเว้นกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัว) เลือกที่จะอยู่กับบุตรหลาน/ญาติ รองลงมาคืออยู่กับคู่สมรส ในขณะที่กลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวนั้นส่วนใหญ่เลือกจะอยู่กับคู่สมรสในสัดส่วนที่มากที่สุด รองมาคือการอยู่บุตรหลาน/ญาติ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.7

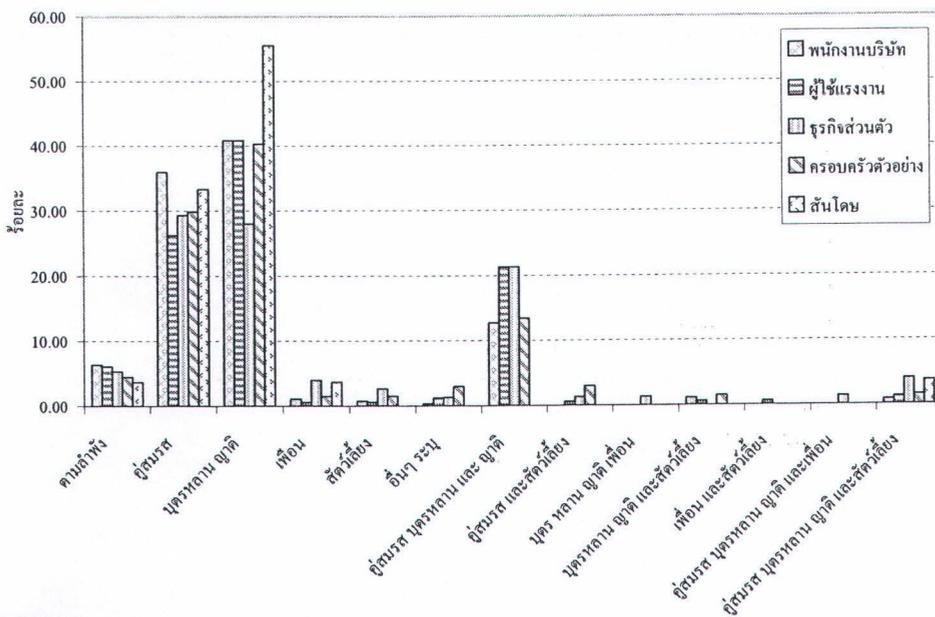
แผนภาพที่ 7.4 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและการได้มาซึ่งที่พักอาศัยที่ต้องการเมื่อสูงอายุ

แผนภาพที่ 7.5 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและรูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

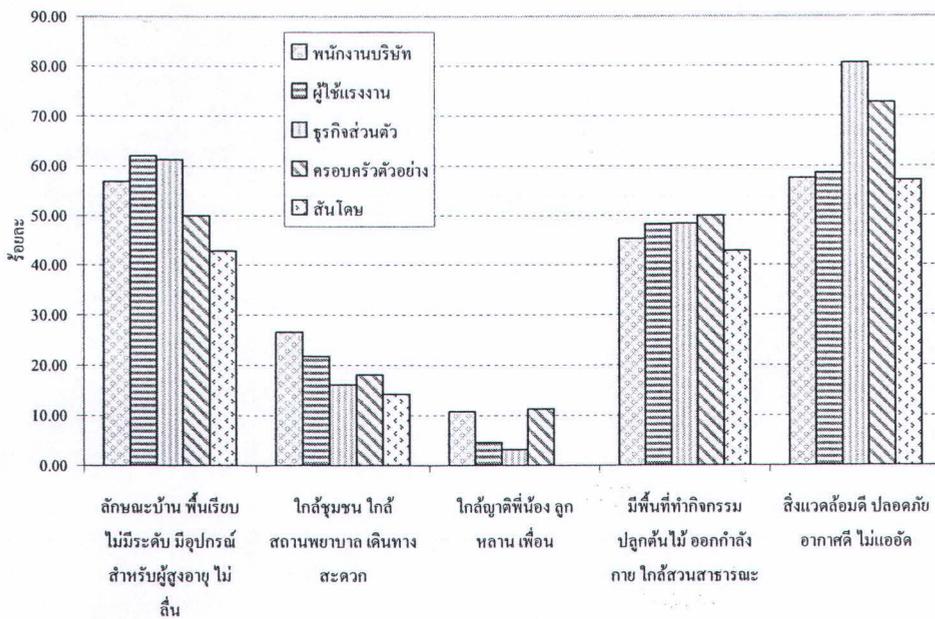
แผนภาพที่ 7.6 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

แผนภาพที่ 7.7 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและผู้ที่อยู่ตอบวางแผนจะพักอาศัยอยู่ร่วมด้วยในยามสูงอายุ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทราบหรือไม่ว่าที่พักอาศัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุควรเป็นอย่างไร กลุ่มพนักงานบริษัท กลุ่มผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ (ร้อยละ 52.06 ร้อยละ 53.05 และร้อยละ 65.67 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและกลุ่มผู้รักสันโดษนั้นมีสัดส่วนที่ทราบลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุน้อยกว่าไม่ทราบ (ร้อยละ 41.33 และร้อยละ 25.93 ตามลำดับ)

ในบรรดาผู้ที่ทราบว่าลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นให้รายละเอียดลักษณะที่พักดังนี้คือเกือบทุกกลุ่ม (ยกเว้นกลุ่มผู้ใช้แรงงาน) ส่วนใหญ่ระบุว่าควรมีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัด รองมาคือที่พักควรเป็นพื้นราบ ไม่มีการเล่นระดับและควรมีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ในขณะที่กลุ่มผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ระบุว่าที่พักควรเป็นพื้นราบ ไม่มีการเล่นระดับและควรมีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ รองมาคือที่พักควรมีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัด ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.8

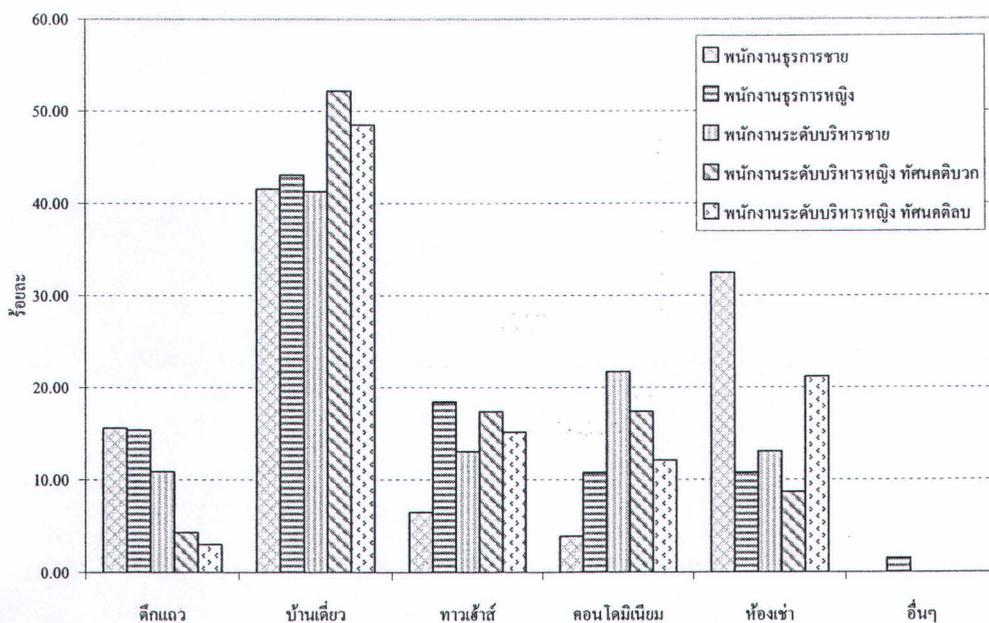
แผนภาพที่ 7.8 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มและลักษณะของที่อยู่อาศัยที่มีเหมาะสมในวัยสูงอายุ

7.2 พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยจำแนกตามกลุ่มย่อย

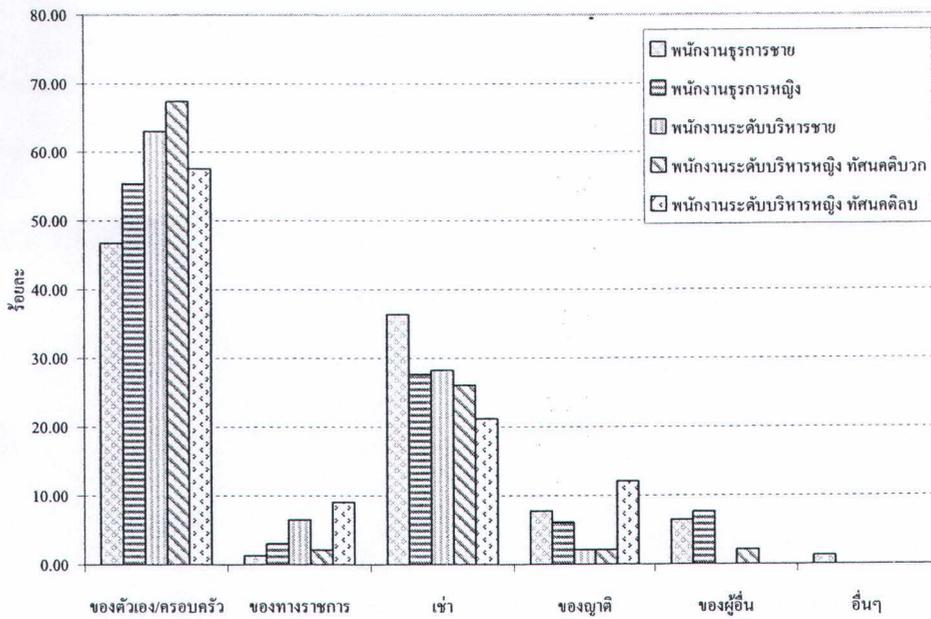
หลังจากที่ได้วิเคราะห์พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างหลัก 5 กลุ่มแล้ว ในลำดับต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมลงลึกในรายละเอียดเพื่อเปรียบเทียบความต่างและความเหมือนของแต่ละกลุ่มย่อยในแต่ละกลุ่มหลักทั้ง 5 กลุ่ม โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

7.2.1 พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มย่อยในกลุ่มพนักงานบริษัท

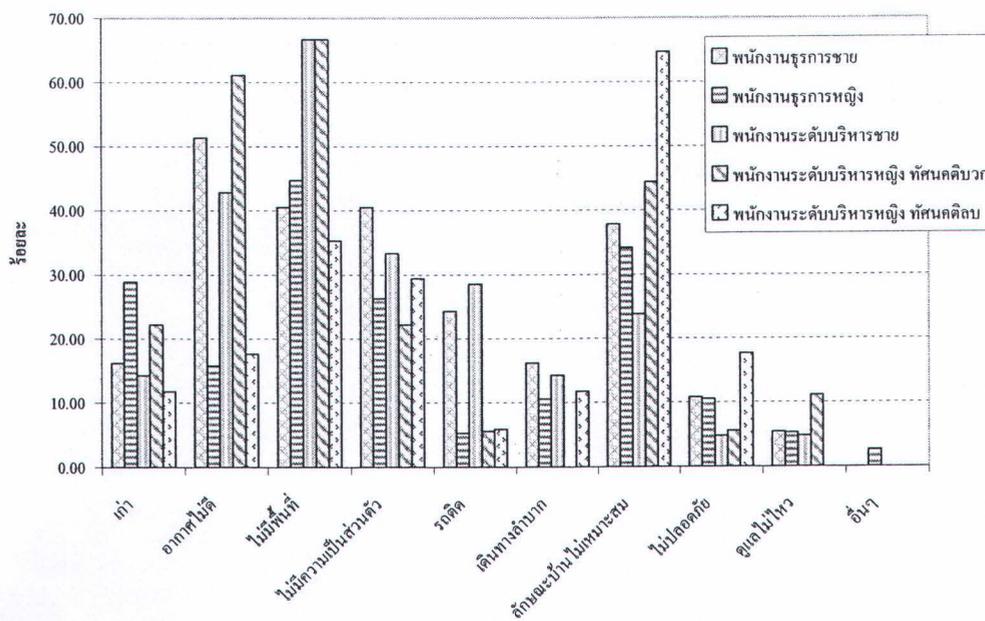
ลักษณะที่พบบ่อยในปัจจุบันจำแนกตามกลุ่มย่อย พบว่า ส่วนใหญ่ทุกกลุ่มย่อยในกลุ่มพนักงานบริษัทที่พักอาศัย เป็นบ้านเดี่ยว เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มพนักงานธุรการชายมีสัดส่วนสูงสุดที่อยู่บ้านเช่าในปัจจุบัน (ร้อยละ 32.47) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.9 ส่วนเรื่องของความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่า ส่วนใหญ่ทุกกลุ่มย่อยเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง โดยกลุ่มพนักงานธุรการชายมีสัดส่วนสูงสุดที่เช่าที่พัก (ร้อยละ 36.36) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.10

แผนภาพที่ 7.9 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและรูปแบบที่พักอาศัยปัจจุบัน

แผนภาพที่ 7.10 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและลักษณะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยปัจจุบัน

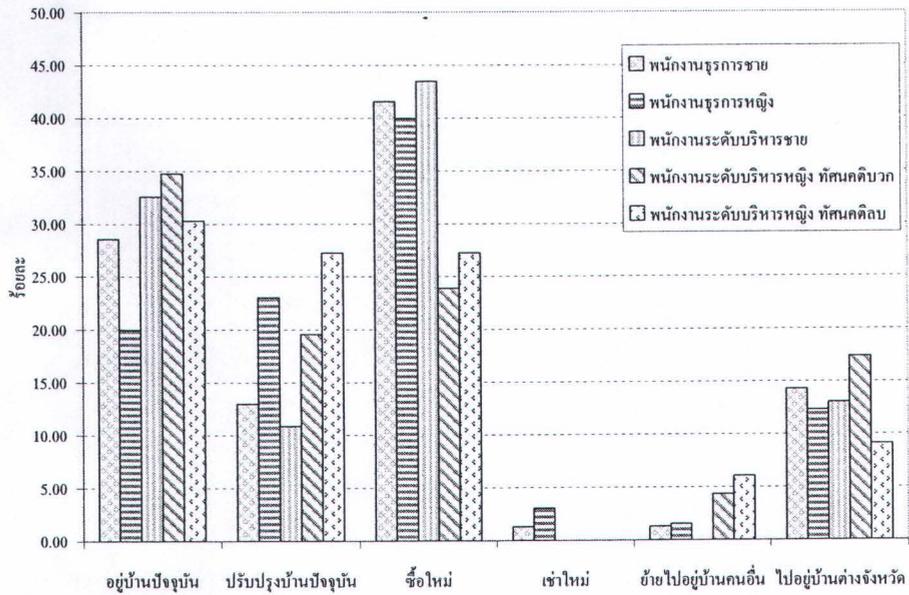
แผนภาพที่ 7.11 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและสาเหตุที่ที่พักอาศัยในปัจจุบันไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตในยามสูงอายุ

เมื่อสอบถามว่าที่พักในปัจจุบันมีความเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตในยามสูงอายุหรือไม่ กลุ่มพนักงานธุรการชาย กลุ่มพนักงานระดับบริหารชาย และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติบวก ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 51.65 ร้อยละ 54.35 และร้อยละ 60.87 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มพนักงานธุรการหญิง และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติลบส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสม (ร้อยละ 58.46 และร้อยละ 51.52 ตามลำดับ)

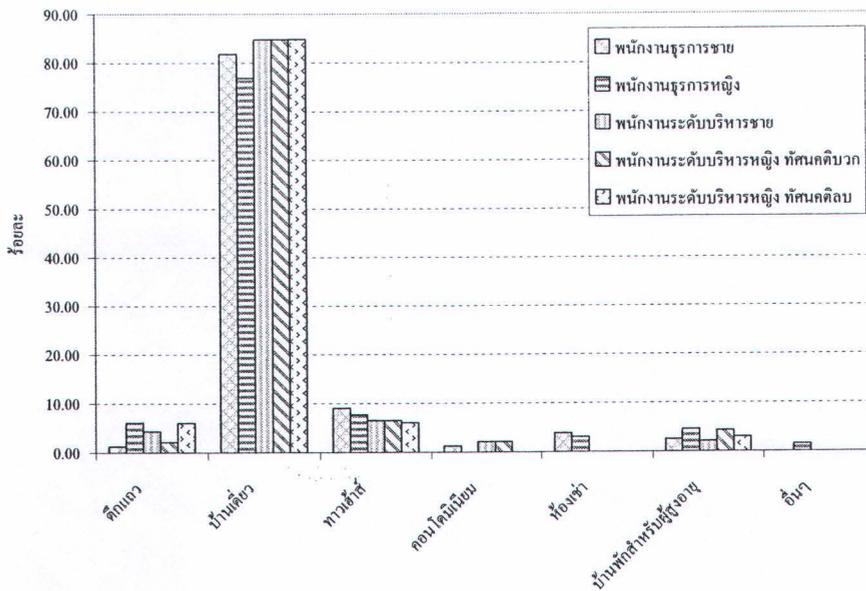
ในบรรดาผู้ที่ตอบว่าไม่เหมาะสมนั้นกลุ่มพนักงานธุรการหญิง กลุ่มพนักงานระดับบริหารชาย และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติบวก ส่วนใหญ่ให้เหตุผลเหมือนกันว่า ไม่มีพื้นที่ เหตุผลรองมาคือ อากาศไม่ดี (กลุ่มพนักงานระดับบริหารชายและกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติบวก) ลักษณะบ้านไม่เหมาะสม (กลุ่มพนักงานธุรการหญิง) ส่วนกลุ่มพนักงานธุรการชายส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะอากาศไม่ดี รองมาคือไม่มีพื้นที่และไม่มีความเป็นส่วนตัว ในขณะที่กลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติลบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะลักษณะบ้านไม่เหมาะสมมากที่สุด รองมาคือเพราะไม่มีความเป็นส่วนตัว ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.11

สำหรับที่พักอาศัยที่กลุ่มพนักงานบริษัทต้องการในยามสูงอายุได้มาได้อย่างไร เมื่อจำแนกตามกลุ่มย่อยแล้ว พบว่า กลุ่มพนักงานธุรการชาย กลุ่มพนักงานธุรการหญิง และกลุ่มพนักงานระดับบริหารชาย ส่วนใหญ่ตอบว่า ซื่อใหม่ (ร้อยละ 41.56 ร้อยละ 40.00 และร้อยละ 43.48 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติบวก และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติลบ นั้นส่วนใหญ่ตอบว่าอยู่บ้านปัจจุบัน (ร้อยละ 34.78 และร้อยละ 30.00 ตามลำดับ) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.12 เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติบวก มีสัดส่วนที่สูงสุดกว่ากลุ่มอื่นที่เลือกกลับไปอยู่บ้านต่างจังหวัด (ร้อยละ 17.39)

รูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตนั้น พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่เลือกบ้านเดี่ยว รองลงมาได้แก่ ทาวน์เฮาส์ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.13 ส่วนที่พักรักษาในรูปแบบของบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุนั้น กลุ่มพนักงานธุรการหญิงมีสัดส่วนสูงสุดเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นที่เลือกใช้รูปแบบนี้เมื่อสูงอายุ (ร้อยละ 4.62) รองมาคือกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติบวก (ร้อยละ 4.35)

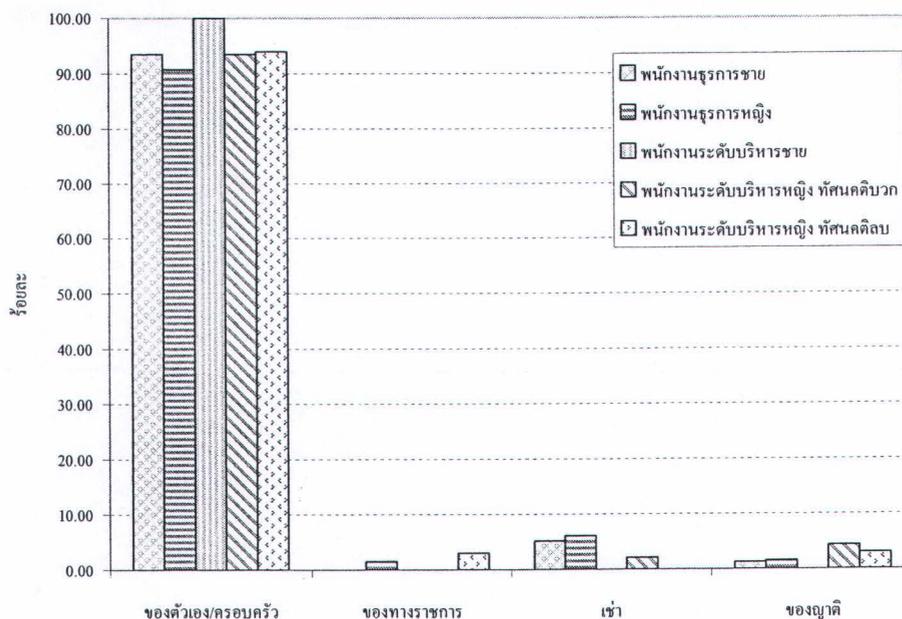
แผนภาพที่ 7.12 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและการได้มาซึ่งที่พักอาศัยที่ต้องการเมื่อสูงอายุ

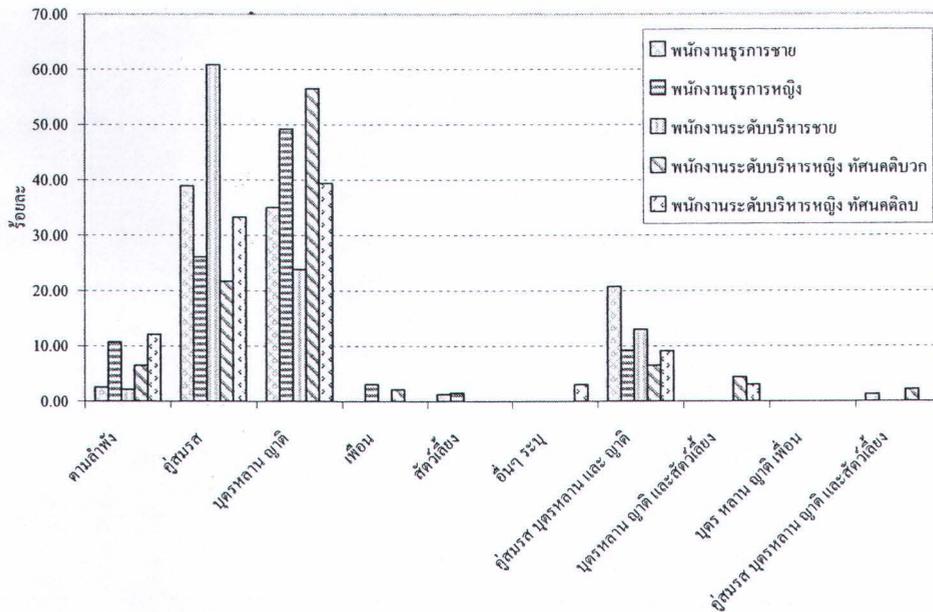
แผนภาพที่ 7.13 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและรูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

ส่วนเรื่องของความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่ต้องการเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มพนักงานธุรการชาย และกลุ่มพนักงานธุรการหญิงมีร้อยละ 5.19 และร้อยละ 6.19 ตามลำดับที่ยังต้องการเช่าที่อยู่อาศัยเมื่อสูงอายุ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.14

สำหรับการวางแผนเลือกบุคคลที่จะอยู่ด้วยในยามสูงอายุ พบว่ากลุ่มพนักงานธุรการหญิง กลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติบวก และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงทัศนคติลบ ส่วนใหญ่เลือกที่จะอยู่กับบุตรหลาน/ญาติ รองลงมาคืออยู่กับคู่สมรส ในขณะที่กลุ่มพนักงานธุรการชาย และกลุ่มพนักงานระดับบริหารชายนั้นส่วนใหญ่เลือกจะอยู่กับคู่สมรสในสัดส่วนที่มากที่สุด รองมาคือการอยู่บุตรหลาน/ญาติ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.15

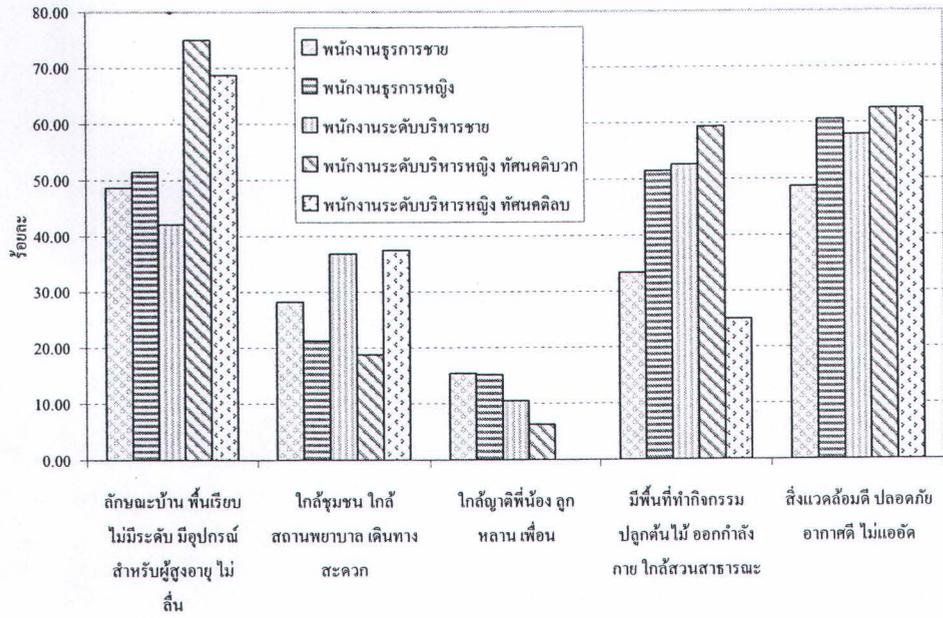
แผนภาพที่ 7.14 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

แผนภาพที่ 7.15 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและผู้ที่อยู่ตอบวางแผนจะพักอาศัยอยู่ร่วมด้วยในวัยสูงอายุ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทราบหรือไม่ที่พักอาศัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุควรเป็นอย่างไร กลุ่มพนักงานธุรการชาย กลุ่มพนักงานธุรการหญิง และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงที่สนใจ ส่วนใหญ่ทราบลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ (ร้อยละ 50.65 ร้อยละ 50.77 และร้อยละ 69.57 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มพนักงานระดับบริหารชาย และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงที่สนใจ นั้นมีสัดส่วนที่ทราบลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุน้อยกว่าไม่ทราบ (ร้อยละ 41.30 และร้อยละ 48.48 ตามลำดับ) เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงที่สนใจมีสัดส่วนที่ทราบสูงสุด (ร้อยละ 69.57) ในขณะที่กลุ่มพนักงานระดับบริหารชายมีสัดส่วนที่ไม่ทราบสูงสุด (ร้อยละ 58.70)

ในบรรดาผู้ที่ทราบว่าลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นให้รายละเอียดลักษณะที่พักดังนี้ คือกลุ่มพนักงานธุรการหญิง และกลุ่มพนักงานบริหารชายส่วนใหญ่ ระบุว่าที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นควรมีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัด ในขณะที่กลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงที่สนใจ และกลุ่มพนักงานระดับบริหารหญิงที่สนใจ ส่วนใหญ่ระบุว่าที่พักอาศัยควรเป็นพื้นที่ราบ ไม่มีการเล่นระดับและควรมีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ไม่ลื่น ในขณะที่กลุ่มพนักงานธุรการชายส่วนใหญ่ ระบุว่าควรมีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัดและที่พักอาศัยควรเป็นพื้นที่ราบ ไม่มีการเล่นระดับและควรมีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ไม่ลื่น ในสัดส่วนพอๆ กัน ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.16

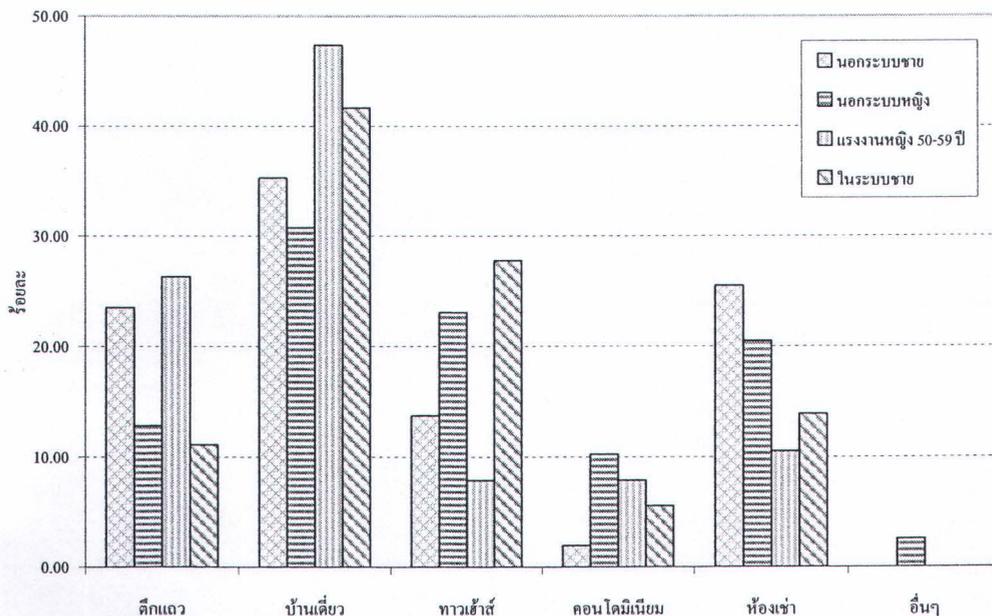
แผนภาพที่ 7.16 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มพนักงานบริษัทและลักษณะของที่อยู่อาศัยที่มีเหมาะสมในวัยสูงอายุ

7.2.2 พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

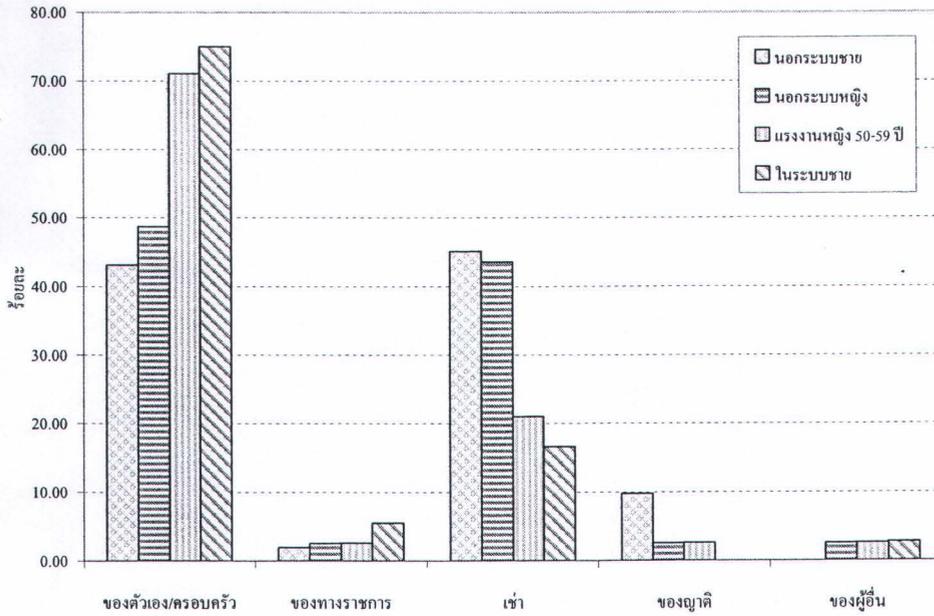
ลักษณะที่พักในปัจจุบันจำแนกตามกลุ่มพบว่าส่วนใหญ่ทุกกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้ใช้แรงงานมีที่พักอาศัย เป็นบ้านเดี่ยว เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มแรงงานนอกระบบทั้งชายและหญิงมีสัดส่วนสูงสุดที่อยู่บ้านเช่าในปัจจุบัน (ร้อยละ 25.49 และ 20.51) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.17 ส่วนเรื่องของการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่า ส่วนใหญ่ทุกกลุ่มย่อยเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง โดยกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบชายมีสัดส่วนสูงสุดที่เช่าที่พัก (ร้อยละ 45.10) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.18

เมื่อสอบถามว่าที่พักในปัจจุบันมีความเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตในยามสูงอายุหรือไม่ กลุ่มแรงงานนอกระบบหญิง แรงงานหญิงอายุ 50-59 ปี และกลุ่มแรงงานในระบบชาย ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 56.41 ร้อยละ 68.42 และร้อยละ 61.11 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบชาย ส่วนใหญ่ยังเห็นว่าไม่เหมาะสม (ร้อยละ 54.90)

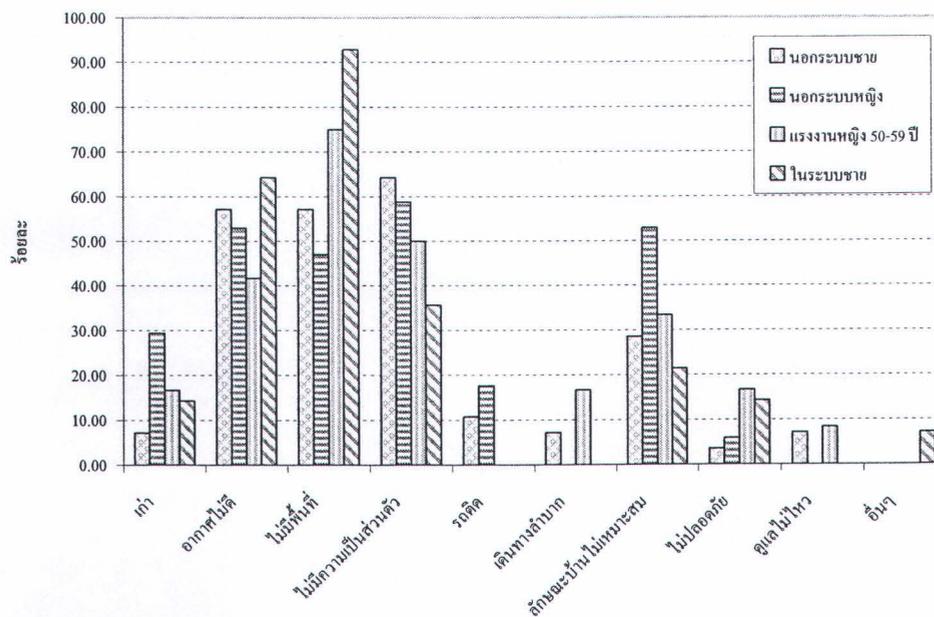
ในบรรดาผู้ที่ตอบว่าไม่เหมาะสมนั้นกลุ่มแรงงานหญิงอายุ 50-59 ปี และกลุ่มแรงงานในระบบชาย ส่วนใหญ่ให้เหตุผลเหมือนกันว่า ไม่มีพื้นที่ เหตุผลรองมาคือ ไม่มีความเป็นส่วนตัว และอากาศไม่ดี (กลุ่มแรงงานนอกระบบชาย และกลุ่มแรงงานนอกระบบหญิง) ลักษณะบ้านไม่เหมาะสม (กลุ่มแรงงานนอกระบบหญิง) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.19

แผนภาพที่ 7.17 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและรูปแบบที่พักอาศัยปัจจุบัน

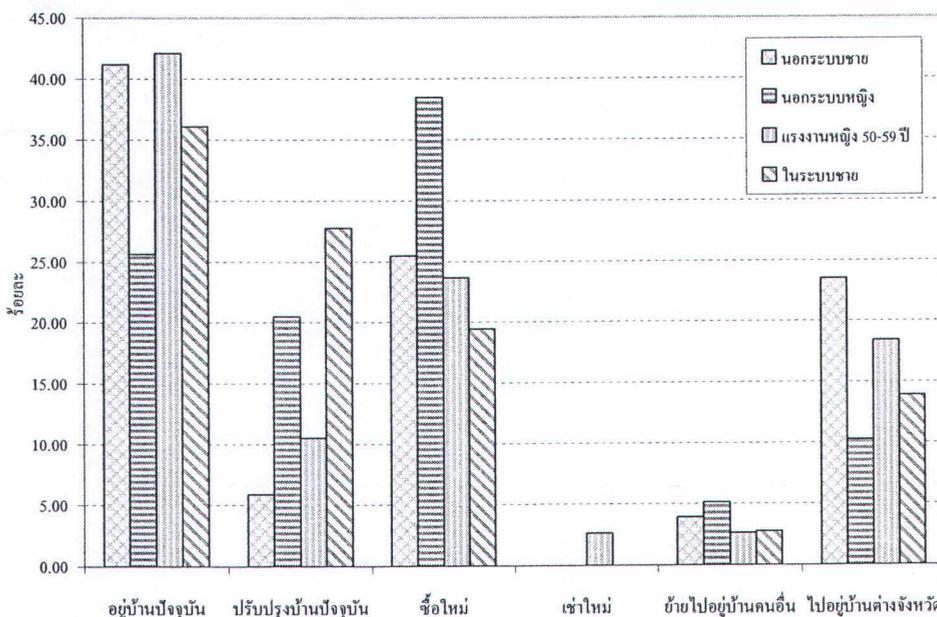

แผนภาพที่ 7.18 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและลักษณะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยปัจจุบัน

แผนภาพที่ 7.19 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและสาเหตุที่ที่พักอาศัยในปัจจุบันไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตในยามสูงอายุ

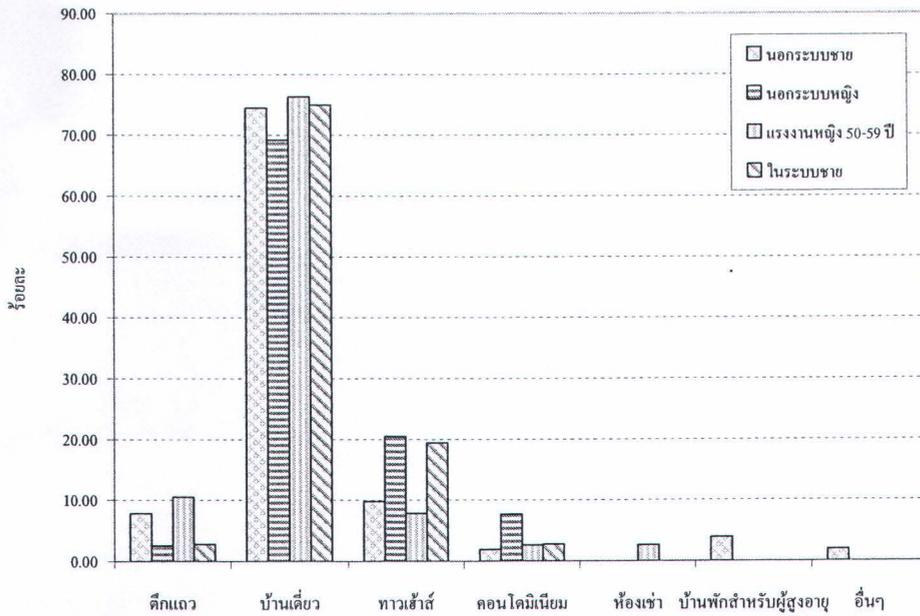
สำหรับที่พักอาศัยที่กลุ่มผู้ใช้แรงงานต้องการในยามสูงอายุได้มาได้อย่างไรเมื่อจำแนกตามกลุ่มย่อยแล้ว พบว่า กลุ่มแรงงานนอกระบบชาย กลุ่มแรงงานหญิง 50-59 ปี และกลุ่มแรงงานในระบบชาย ส่วนใหญ่ตอบว่า อยู่บ้านปัจจุบัน (ร้อยละ 41.18 ร้อยละ 42.11 และร้อยละ 36.11 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มแรงงานนอกระบบหญิง นั้นส่วนใหญ่ตอบว่าซื้อใหม่ (ร้อยละ 38.46) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.20 เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มแรงงานนอกระบบชาย มีสัดส่วนที่สูงสุดกว่ากลุ่มอื่นที่เลือกกลับไปอยู่บ้านต่างจังหวัด (ร้อยละ 23.53)

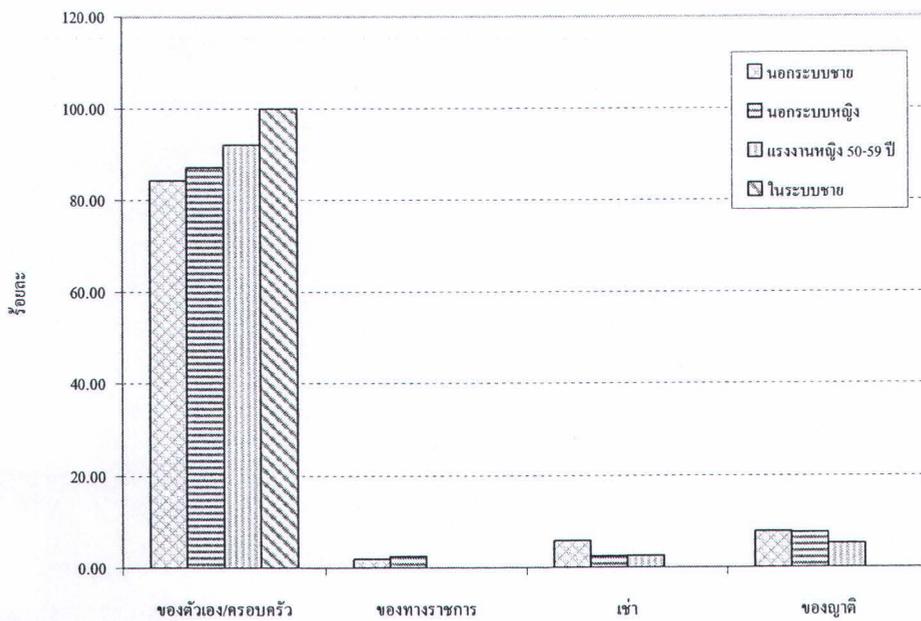
แผนภาพที่ 7.20 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและการได้มาซึ่งที่พักอาศัยที่ต้องการเมื่อสูงอายุ

รูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตนั้น พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่เลือกบ้านเดี่ยว รองลงมาได้แก่ ทาวน์เฮาส์ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.21 ส่วนที่พักรูปแบบของบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุนั้นมีเพียงกลุ่มแรงงานนอกระบบชายเท่านั้นที่เลือกใช้รูปแบบนี้เมื่อสูงอายุ (ร้อยละ 3.92)

ส่วนเรื่องของการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่ต้องการเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มแรงงานนอกระบบชาย และกลุ่มแรงงานนอกระบบหญิง มีร้อยละ 7.84 และร้อยละ 7.69 ตามลำดับ ที่ตอบว่าที่อยู่อาศัยเมื่อสูงอายุยังคงเป็นของญาติ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.22

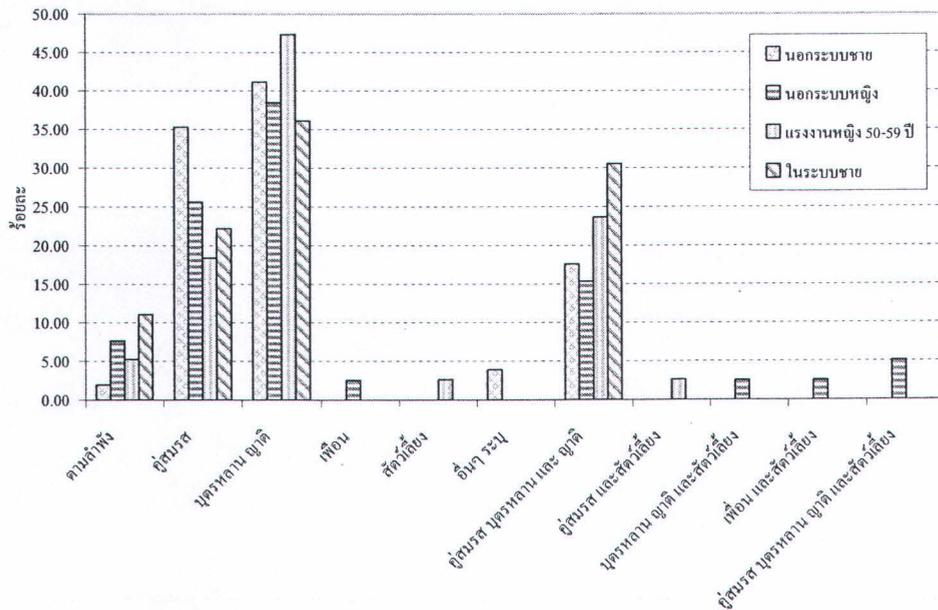

แผนภาพที่ 7.21 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและรูปแบบที่พักอาศัยใน
อนาคตเมื่อสูงอายุ

แผนภาพที่ 7.22 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและความเป็นเจ้าของที่พัก
อาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

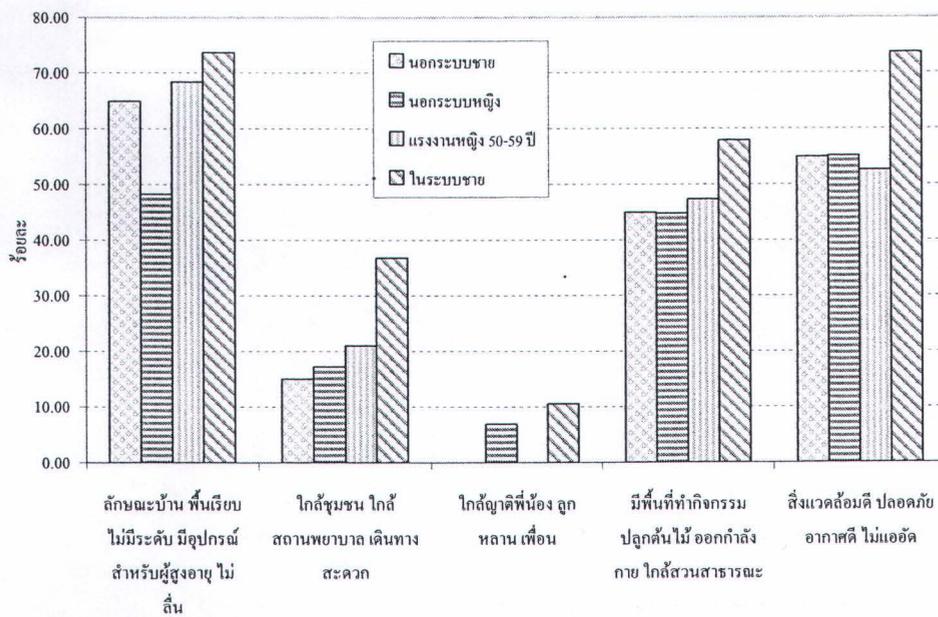
สำหรับการวางแผนเลือกบุคคลที่จะอยู่ด้วยในยามสูงอายุ พบว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานทุกกลุ่มย่อย ส่วนใหญ่เลือกที่จะอยู่กับบุตรหลาน/ญาติ รองลงมาคืออยู่กับคู่สมรส (กลุ่มแรงงานนอกระบบชาย และกลุ่มแรงงานนอกระบบหญิง) ในขณะที่กลุ่มแรงงานในระบบชาย มีสัดส่วนสูงสุดที่จะอยู่ตามลำพังในยามสูงอายุเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.23

แผนภาพที่ 7.23 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและผู้ที่อยู่ตามแผนจะพักอาศัยอยู่ร่วมด้วยในยามสูงอายุ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทราบหรือไม่ว่าที่พักอาศัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุควรเป็นอย่างไร กลุ่มแรงงานหญิงนอกระบบ และกลุ่มแรงงานชายในระบบ ส่วนใหญ่ทราบลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ (ร้อยละ 74.36 และร้อยละ 52.78 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มแรงงานนอกระบบชาย นั้นมีสัดส่วนที่ทราบลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุน้อยกว่าไม่ทราบ (ร้อยละ 60.78) และในกลุ่มแรงงานหญิงอายุ 50-59 ปี ตอบว่าทราบและไม่ทราบในสัดส่วนที่เท่ากัน

ในกลุ่มผู้ที่ทราบว่าลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นให้รายละเอียดลักษณะที่พักดังนี้ คือทุกกลุ่มย่อยของผู้ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่ ระบุว่าที่พักควรเป็นพื้นราบ ไม่มีการเล่นระดับ รองลงมาคือ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัด มีพื้นที่เพื่อทำกิจกรรม และอยู่ใกล้ชุมชน และพบว่า มีกลุ่มย่อยเพียง 2 กลุ่ม ที่นึกถึงว่าควรอยู่ใกล้ญาติ พี่น้อง เมื่อยามสูงอายุ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.24

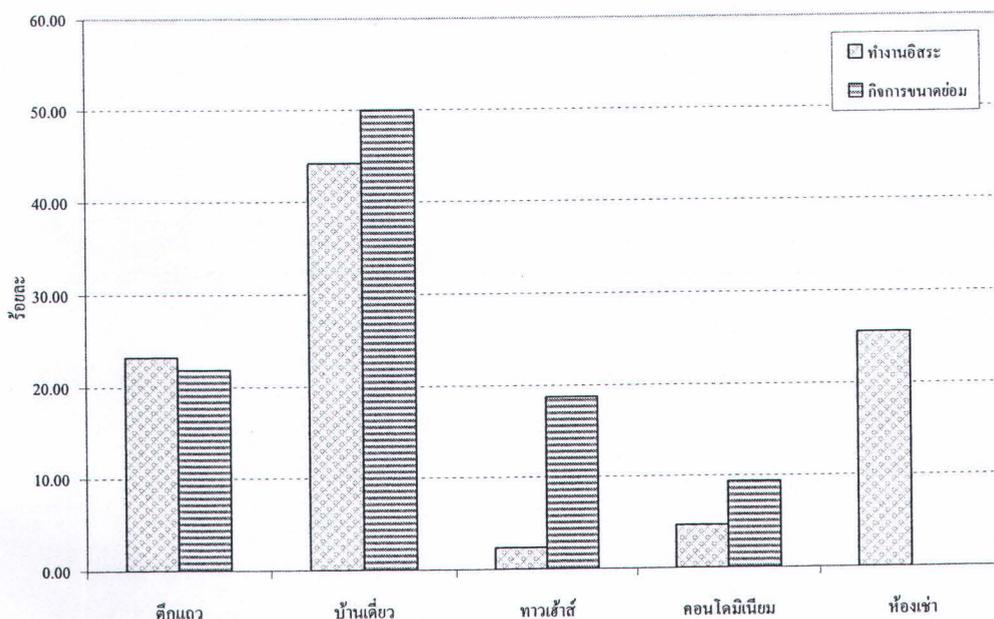
แผนภาพที่ 7.24 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและลักษณะของที่อยู่อาศัยที่มีเหมาะสมในวัยสูงอายุ

7.2.3 พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัว

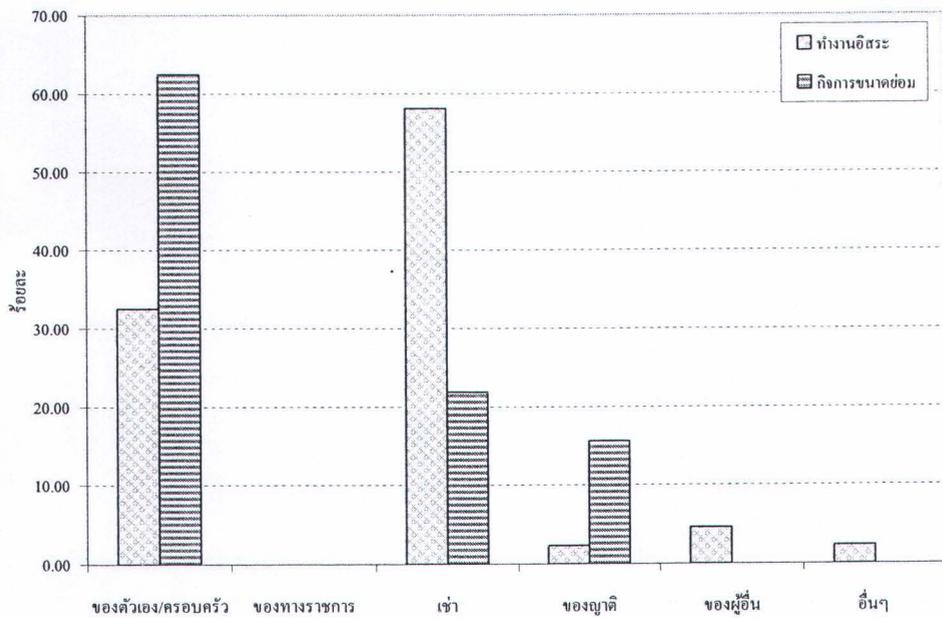
ลักษณะที่พิกในปัจจุบัณจำแนกตามกลุ่มพบว่าส่วนใหญ่ทุกกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวมีที่พักอาศัยเป็นบ้านเดี่ยว รองลงมาได้แก่ ตึกแถว เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มผู้ที่ทำงานอิสระมีสัดส่วนที่อยู่บ้านเช่าในปัจจุบัณ (ร้อยละ 25.58) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.25 ส่วนเรื่องของการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มผู้มีกิจการขนาดย่อมเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเองมีสัดส่วนสูงสุด (ร้อยละ 62.50) ในขณะที่กลุ่มผู้ทำงานอิสระ มีสัดส่วนสูงสุดที่เช่าที่พัก (ร้อยละ 58.14) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.26

เมื่อสอบถามว่าที่พักในปัจจุบัณมีความเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตในยามสูงอายุหรือไม่ ทุกกลุ่มย่อยส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม โดยที่กลุ่มผู้ทำงานอิสระมีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มผู้มีกิจการขนาดย่อม (ร้อยละ 65.12 และ ร้อยละ 55.25 ตามลำดับ)

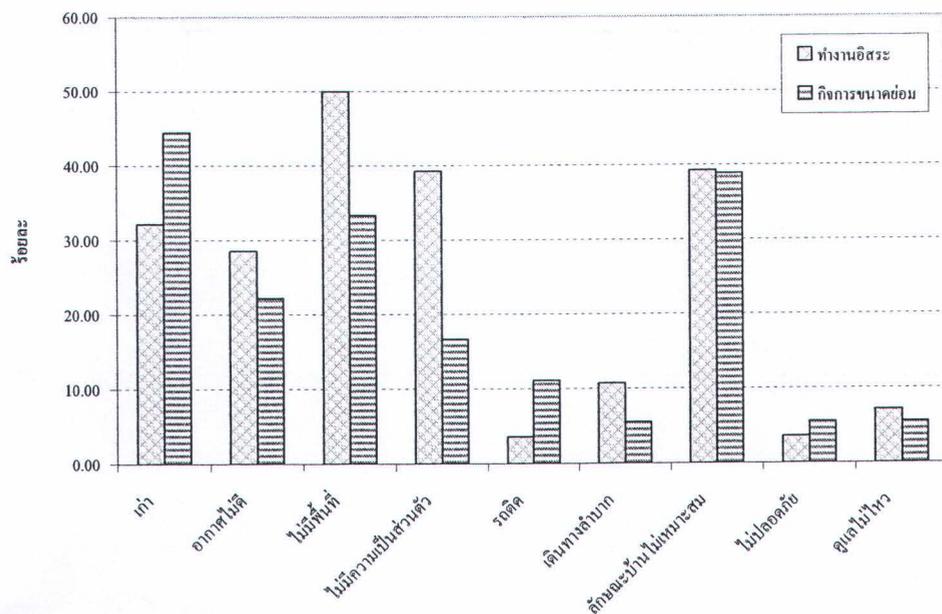
ในบรรดาผู้ที่ที่ตอบว่าไม่เหมาะสมนั้น กลุ่มผู้ที่ทำงานอิสระให้เหตุผลในสัดส่วนสูงสุดว่าไม่มีพื้นที่เหตุผลรองมาคือ ไม่มีความเป็นส่วนตัว และลักษณะบ้านไม่มีความเหมาะสมในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.00 และ 39.29) ในขณะที่กลุ่มผู้มีกิจการขนาดย่อมให้เหตุผลในสัดส่วนสูงสุดว่า บ้านเก่า เหตุผลรองมาคือ ลักษณะบ้านไม่มีความเหมาะสม และไม่มีพื้นที่ (ร้อยละ 44.44 ร้อยละ 38.89 และร้อยละ 33.33 ตามลำดับ) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.27

แผนภาพที่ 7.25 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและรูปแบบที่พักอาศัยปัจจุบัน

แผนภาพที่ 7.26 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและลักษณะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยปัจจุบัน

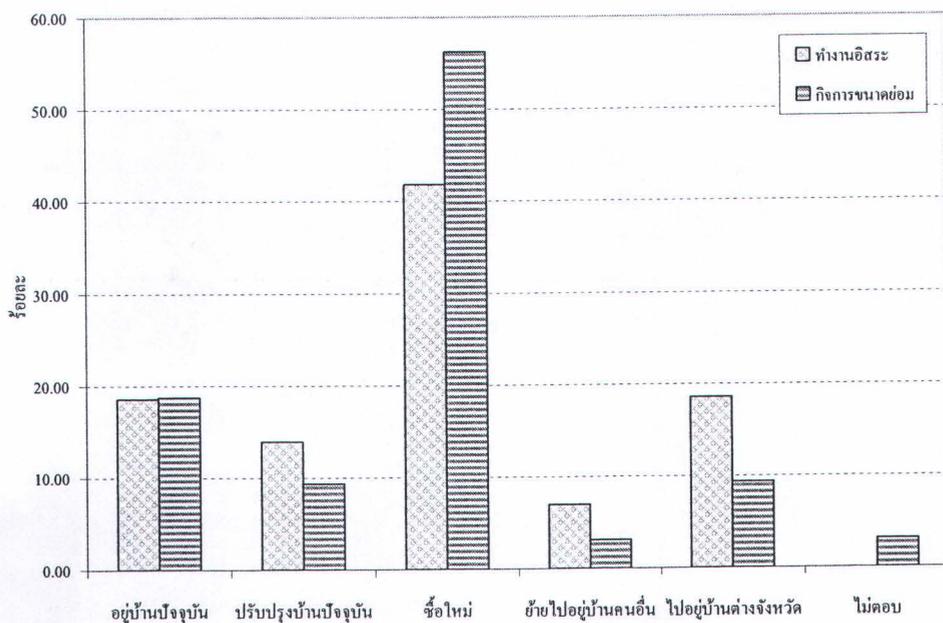
แผนภาพที่ 7.27 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและสาเหตุที่ที่พักอาศัยในปัจจุบันไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตในยามสูงอายุ

สำหรับที่พักอาศัยที่กลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวต้องการในยามสูงอายุได้มาได้อย่างไร เมื่อจำแนกตามกลุ่มย่อยแล้ว พบว่า กลุ่มผู้มีธุรกิจขนาดย่อมตอบว่า ซื่อใหม่ ร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ อยู่บ้านปัจจุบัน ร้อยละ 18.75 ในขณะที่กลุ่มผู้ทำงานอิสระตอบว่า ซื่อใหม่ร้อยละ 41.86 รองลงมาได้แก่ อยู่บ้านปัจจุบันและไปอยู่บ้านต่างจังหวัดในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 18.60) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.28

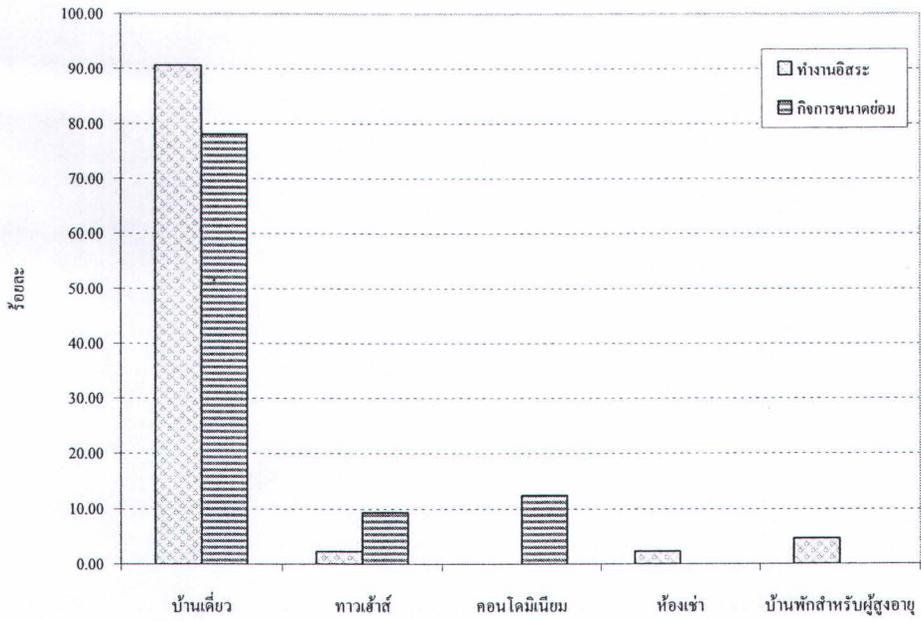
รูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตนั้น พบว่ากลุ่มย่อยของผู้มีธุรกิจส่วนตัวทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่เลือกบ้านเดี่ยว รองลงมาได้แก่ คอนโดมิเนียมและทาวน์เฮาส์ (กลุ่มผู้มีธุรกิจขนาดย่อม) เป็นที่สังเกตว่า กลุ่มผู้ทำงานอิสระเลือกที่จะอาศัยในบ้านพักผู้สูงอายุ และห้องเช่าในอนาคต (ร้อยละ 4.65 และ 2.33) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.29

ส่วนเรื่องของความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มผู้มีธุรกิจขนาดย่อมเกือบทั้งหมดต้องการเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง มีเพียงร้อยละ 3.13 เท่านั้นที่ตอบว่าเป็นของญาติ ในกลุ่มผู้ทำงานอิสระ พบว่าส่วนใหญ่ต้องการเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง มีเพียงส่วนน้อยยังต้องการเช่าที่อยู่อาศัยและที่อยู่อาศัยเป็นของญาติ (ร้อยละ 4.65) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.30

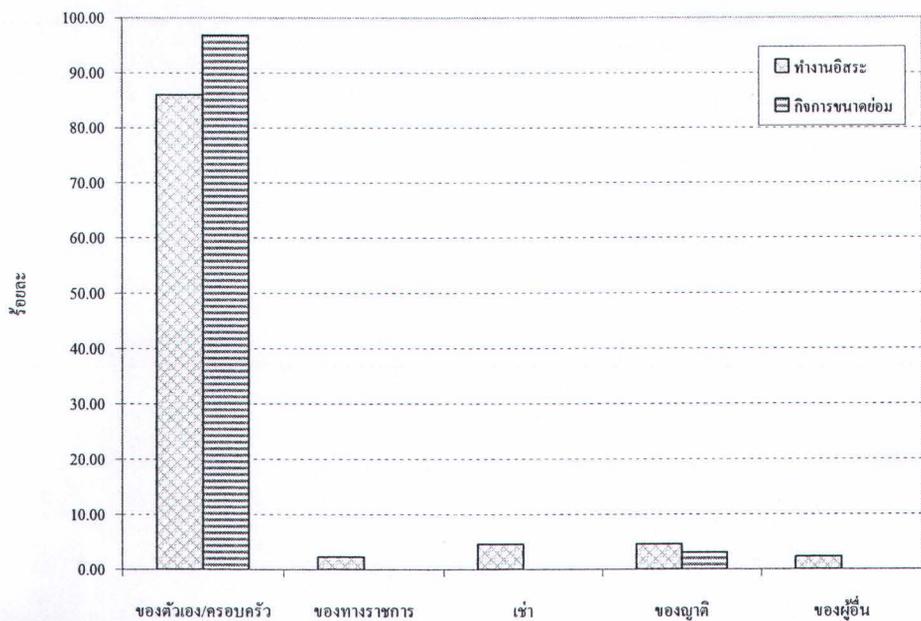
สำหรับการวางแผนเลือกบุคคลที่จะอยู่ด้วยในยามสูงอายุ พบว่ากลุ่มผู้มีกิจการขนาดย่อมส่วนใหญ่เลือกที่จะอยู่กับคู่สมรสและบุตรหลาน/ญาติ ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 31.25) ในขณะที่กลุ่มผู้ทำงานอิสระ ส่วนใหญ่เลือกจะอยู่กับคู่สมรสและคู่สมรส/บุตร/หลานในสัดส่วนที่มากที่สุด รองมาคือการอยู่บุตรหลาน/ญาติ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.31

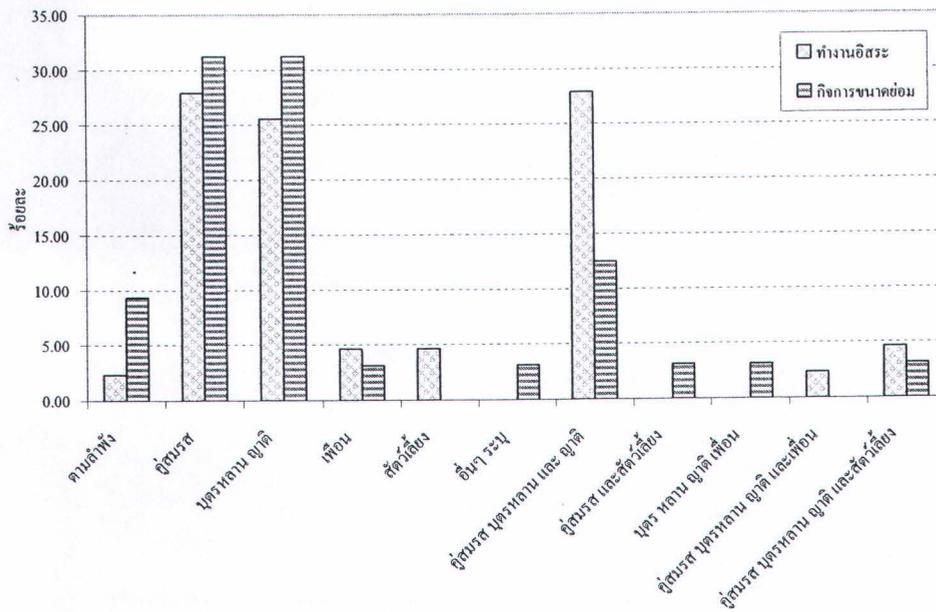
แผนภาพที่ 7.28 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและการได้มาซึ่งที่พักอาศัยที่ต้องการเมื่อสูงอายุ

แผนภาพที่ 7.29 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและรูปแบบที่พักอาศัยในภาคเหนือตอนบน

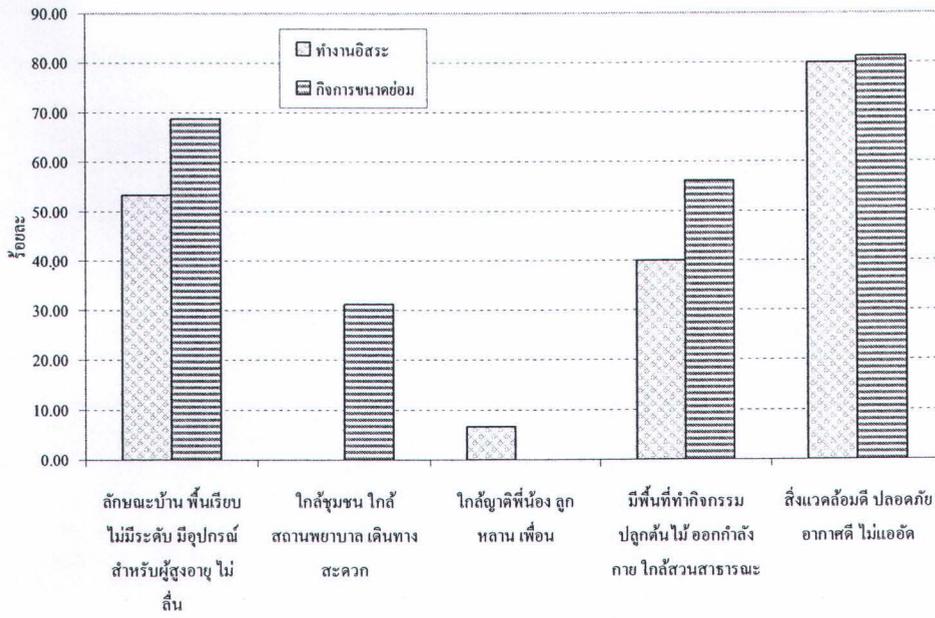
แผนภาพที่ 7.30 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยในภาคเหนือตอนบน

แผนภาพที่ 7.31 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและผู้ที่อยู่ตอบวางแผนจะพักอาศัยอยู่ร่วมด้วยในยามสูงอายุ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทราบหรือไม่ว่าที่พักอาศัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุควรเป็นอย่างไร กลุ่มผู้มีกิจการขนาดย่อม ตอบว่า ทราบในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้ทำงานอิสระ (ร้อยละ 50.00 กับ ร้อยละ 34.88) กลุ่มผู้ทำงานอิสระมีสัดส่วนที่ไม่ทราบสูงสุด (ร้อยละ 65.12)

ในบรรดาผู้ที่ทราบว่าลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นให้รายละเอียดลักษณะที่พักดังนี้ คือ กลุ่มผู้มีธุรกิจขนาดย่อมและกลุ่มผู้ทำงานอิสระ ระบุว่าที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นควรมีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัด รong ลงมา ระบุว่า ที่พักอาศัยควรเป็นพื้นที่ราบ ไม่มีการเล่นระดับ ควรมีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ไม่ลื่น และมีพื้นที่ทำกิจกรรม ปลูกต้นไม้ ออกกำลังกาย โดยที่กลุ่มผู้มีธุรกิจขนาดย่อมให้คำตอบดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้ทำงานอิสระ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.32

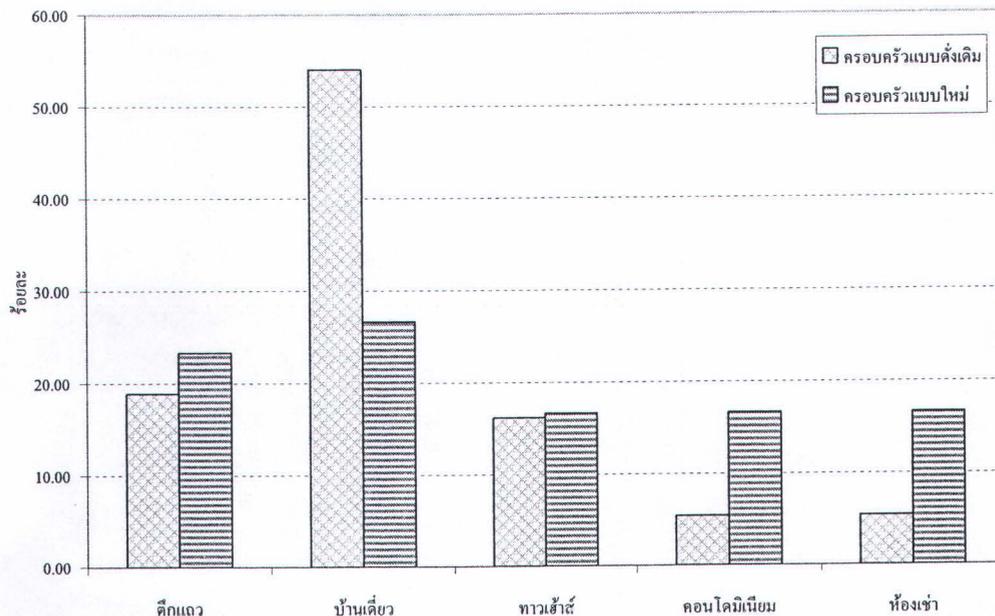
แผนภาพที่ 7.32 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีธุรกิจส่วนตัวและลักษณะของที่อยู่อาศัยที่มีเหมาะสมในวัยสูงอายุ

7.2.4 พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่าง

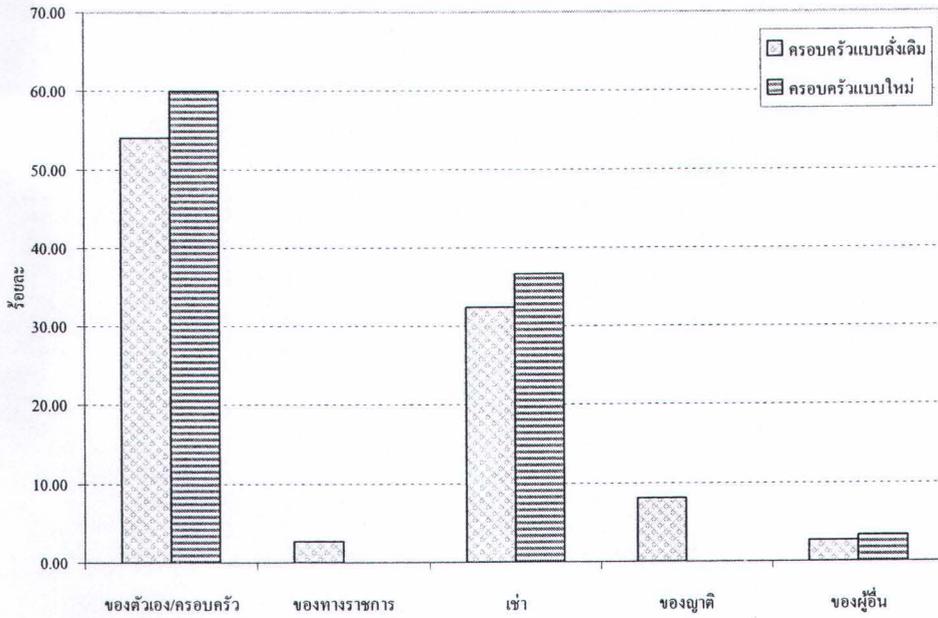
ลักษณะที่พักในปัจจุบันจำแนกตามกลุ่มพบว่า ส่วนใหญ่ทุกกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่าง มีที่พักอาศัย เป็นบ้านเดี่ยว รองลงมาคือ ตึกแถว และ ทาวน์เฮาส์ โดยที่กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิมมีสัดส่วนที่อยู่บ้านเดี่ยวในปัจจุบันมากกว่ากลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ถึงสองเท่า ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.33 ส่วนเรื่องของความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่า ส่วนใหญ่ทุกกลุ่มย่อยเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง โดยกลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ มีสัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง เช่าที่พักและ ที่พักเป็นของผู้อื่น ในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.34

เมื่อสอบถามว่าที่พักในปัจจุบันมีความเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตในยามสูงอายุหรือไม่ กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ เห็นว่ามีความเหมาะสมในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม (ร้อยละ 50.00 กับร้อยละ 43.24)

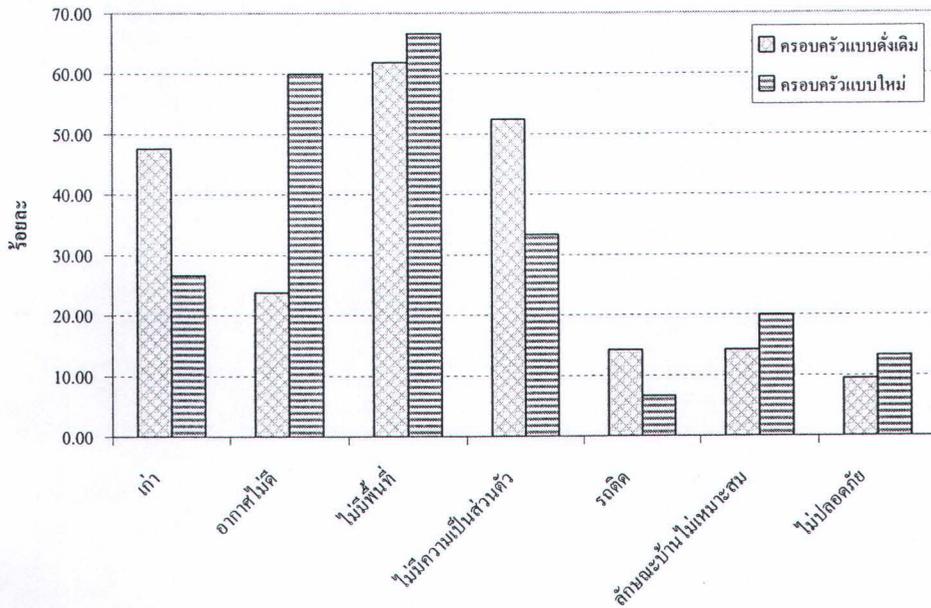
ในบรรดาผู้ที่ตอบว่าไม่เหมาะสมนั้นกลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม และกลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ส่วนใหญ่ให้เหตุผลเหมือนกันว่า ไม่มีพื้นที่ เหตุผลรองลงมาคือ อากาศไม่ดี และ ไม่มีความเป็นส่วนตัว (กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่) ในขณะที่กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม ให้เหตุผลรองลงมาว่า ไม่มีความเป็นส่วนตัว และสภาพบ้านเก่า ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.35

แผนภาพที่ 7.33 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างและรูปแบบที่พักอาศัยปัจจุบัน

แผนภาพที่ 7.34 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างและลักษณะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยปัจจุบัน

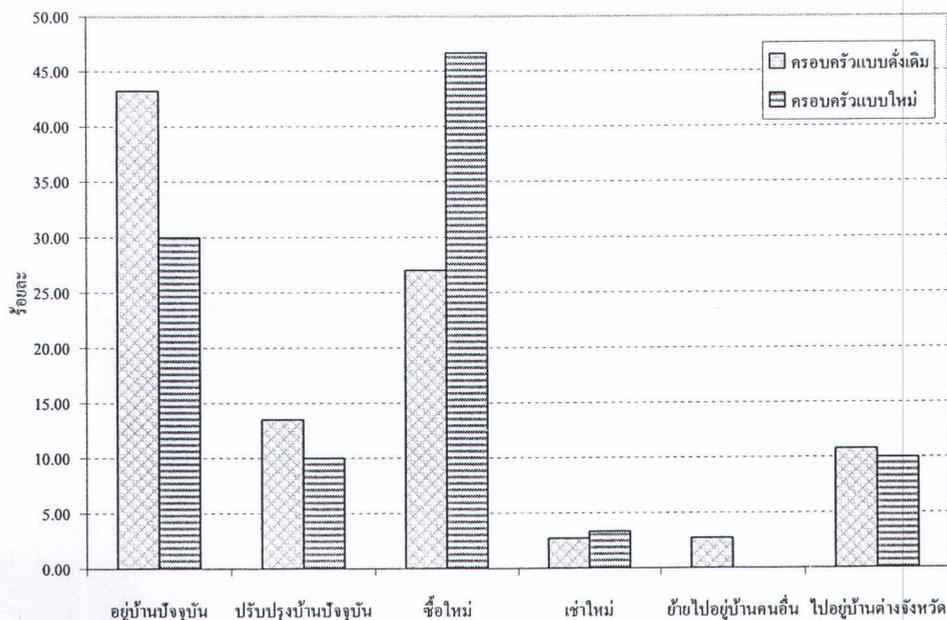
แผนภาพที่ 7.35 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างและสาเหตุที่ที่พักอาศัยในปัจจุบันไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตในยามสูงอายุ

สำหรับที่พักอาศัยที่กลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างต้องการในยามสูงอายุได้มาได้อย่างไรเมื่อจำแนกตามกลุ่มย่อยแล้ว พบว่า กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม ยังคงอยู่บ้านปัจจุบัน ร้อยละ 43.24 รองลงมาได้แก่ ซื่อใหม่ และปรับปรุงบ้านปัจจุบัน (ร้อยละ 27.03 และ 13.51 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ ส่วนใหญ่ตอบว่า ซื่อใหม่ รองลงมาคือ อยู่บ้านปัจจุบัน และปรับปรุงบ้านปัจจุบัน (ร้อยละ 43.24 ร้อยละ 27.03 และร้อยละ 13.51 ตามลำดับ) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.36

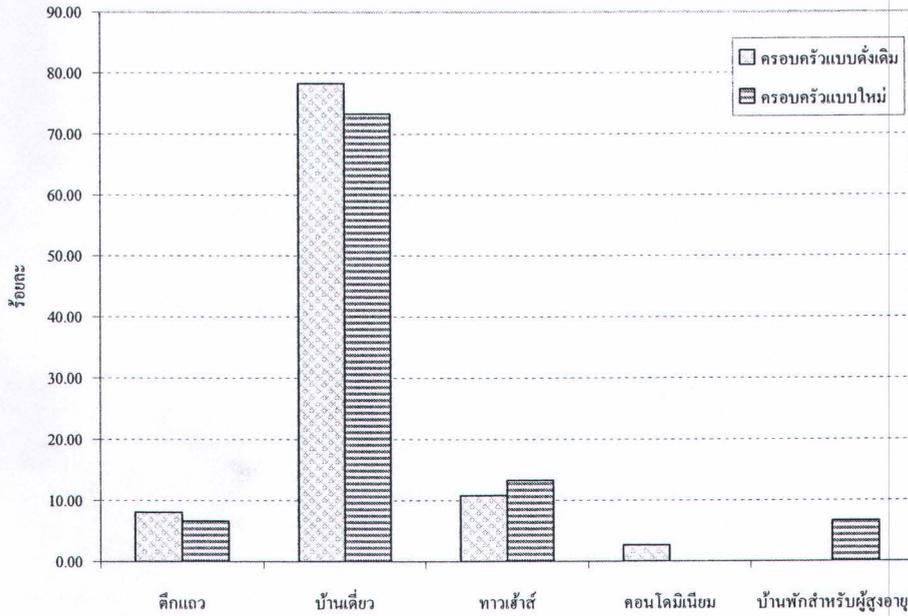
รูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตนั้น พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่เลือกบ้านเดี่ยว รองลงมาได้แก่ ทาวน์เฮาส์ ส่วนที่ที่พักอาศัยในรูปแบบของบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุนั้น กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ เลือกใช้รูปแบบนี้เมื่อสูงอายุ ร้อยละ 6.67 ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.37

ส่วนเรื่องของความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่าทุกกลุ่มส่วนใหญ่ต้องการเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเอง เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม มีร้อยละ 8.11 ที่ยังต้องการเช่าที่อยู่อาศัยเมื่อสูงอายุ ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.38

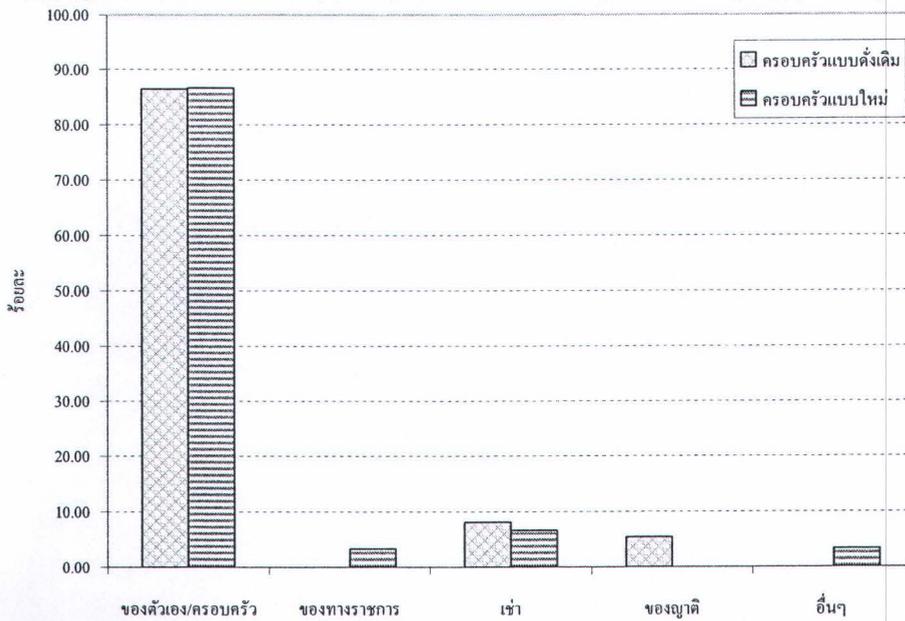
สำหรับการวางแผนเลือกบุคคลที่จะอยู่ด้วยในยามสูงอายุ พบว่า กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม และกลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ ส่วนใหญ่เลือกที่จะอยู่กับบุตรหลาน/ญาติ รองลงมาคือ อยู่กับคู่สมรส ในขณะที่กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิมเลือกที่จะอยู่ตามลำพังถึงร้อยละ 8.11 ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.39

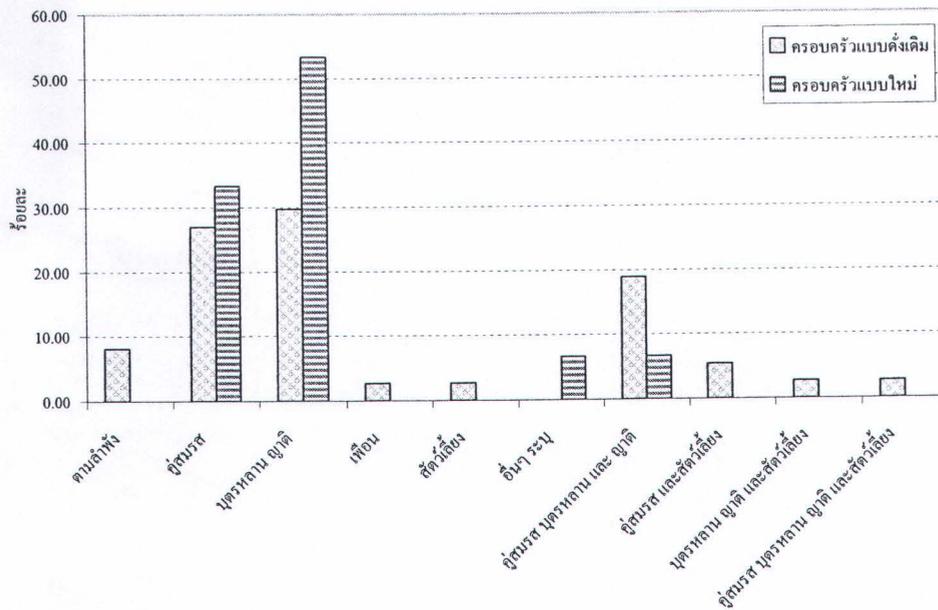
แผนภาพที่ 7.36 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างและการได้มาซึ่งที่พักอาศัยที่ต้องการเมื่อสูงอายุ

แผนภาพที่ 7.37 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีกรอบครัวตัวอย่างและรูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

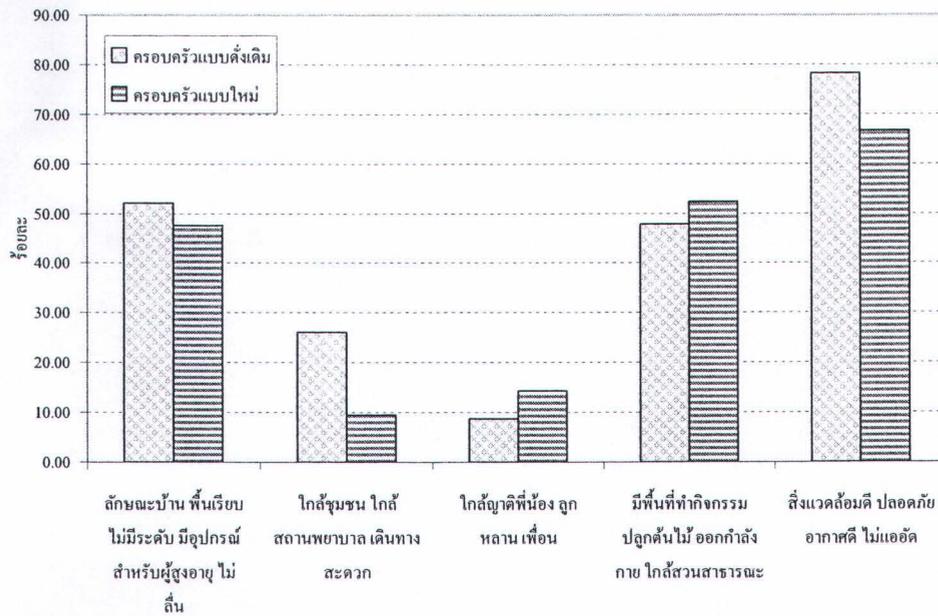
แผนภาพที่ 7.38 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีกรอบครัวตัวอย่างและความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

แผนภาพที่ 7.39 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีครอบครัวตัวอย่างและผู้ผู้ตอบวางแผนจะพักอาศัยอยู่ร่วมด้วยในยามสูงอายุ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทราบหรือไม่ว่าที่พักอาศัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุควรเป็นอย่างไร กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ ตอบว่าทราบในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิมเมื่อเปรียบเทียบกัน (ร้อยละ 70.00 กับ ร้อยละ 62.16)

ในบรรดาผู้ที่ทราบว่าลักษณะที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นให้รายละเอียดลักษณะที่พักดังนี้ คือ กลุ่มผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม และกลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ ส่วนใหญ่ ระบุว่าที่พักที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุนั้นควรมีส้วมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัด เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้มีครอบครัวแบบดั้งเดิม ระบุว่าที่พักควรอยู่ใกล้ชุมชน ใกล้สถานพยาบาล เดินทางสะดวก ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้มีครอบครัวแบบใหม่ เกือบสามเท่า (ร้อยละ 26.09 กับร้อยละ 9.52) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.40

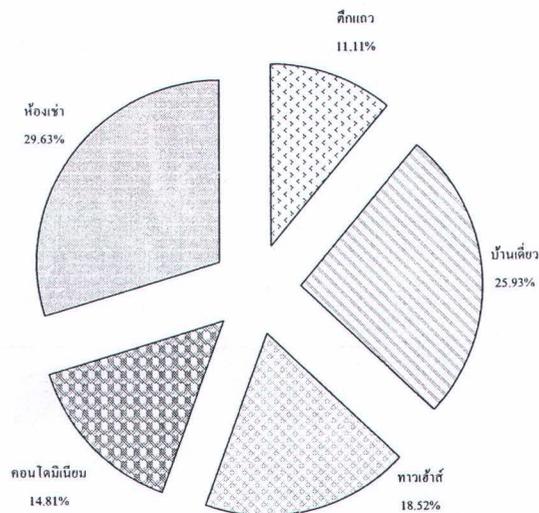
แผนภาพที่ 7.40 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ที่มีครอบครัวตัวอย่างและลักษณะของที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมในวัยสูงอายุ

7.2.5 พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มย่อยในกลุ่มผู้รักสันโดษ

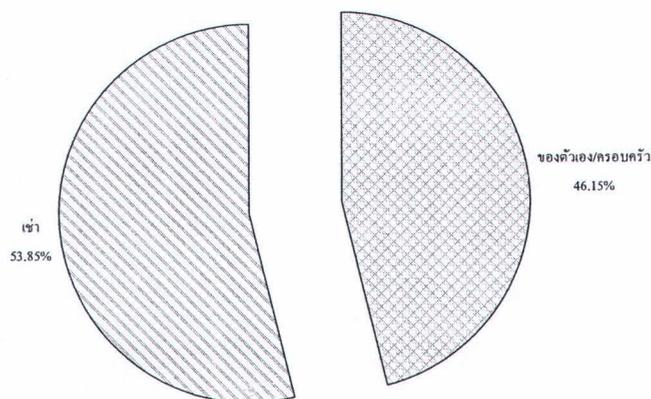
ลักษณะที่พักในปัจจุบันในกลุ่มผู้รักสันโดษ พบว่าส่วนใหญ่มีที่พักอาศัย เป็นห้องเช่า รองลงมา ได้แก่บ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์ (ร้อยละ 29.63 ร้อยละ 25.93 และร้อยละ 18.52) ส่วนเรื่องของความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่าเช่าที่พัก (ร้อยละ 51.85) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.41 และแผนภาพที่ 7.42

เมื่อสอบถามว่าที่พักในปัจจุบันมีความเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตในยามสูงอายุหรือไม่ กลุ่มผู้รักสันโดษ โดยส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 59.26)

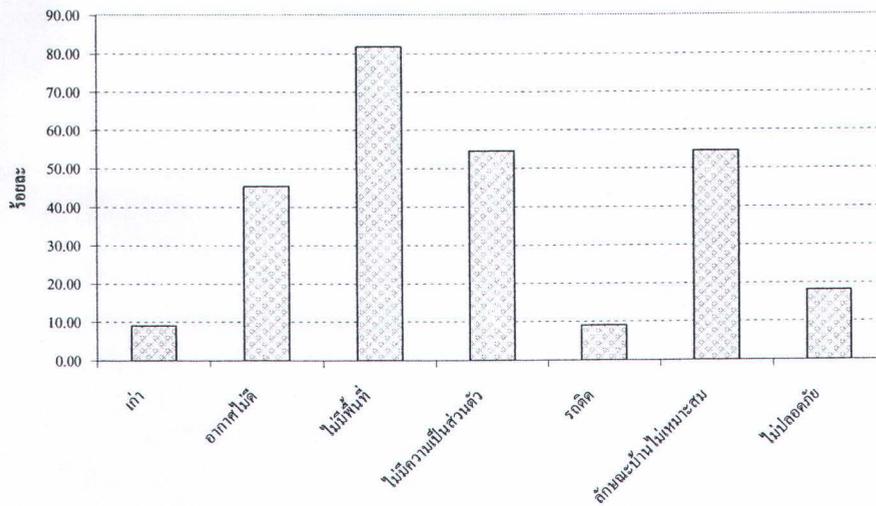
ในบรรดาผู้ที่ตอบว่าไม่เหมาะสมนั้นกลุ่มผู้รักสันโดษส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ไม่มีพื้นที่ (ร้อยละ 81.82) เหตุผลรองมาคือ ไม่มีความเป็นส่วนตัว และลักษณะบ้านไม่เหมาะสม (ร้อยละ 54.55) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.43

แผนภาพที่ 7.41 ร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษและรูปแบบที่พักอาศัยปัจจุบัน

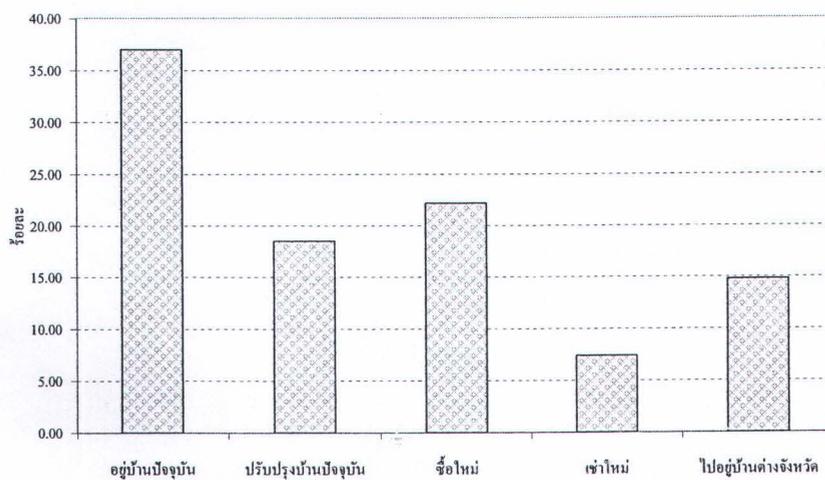
แผนภาพที่ 7.42 ร้อยร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษและลักษณะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยปัจจุบัน

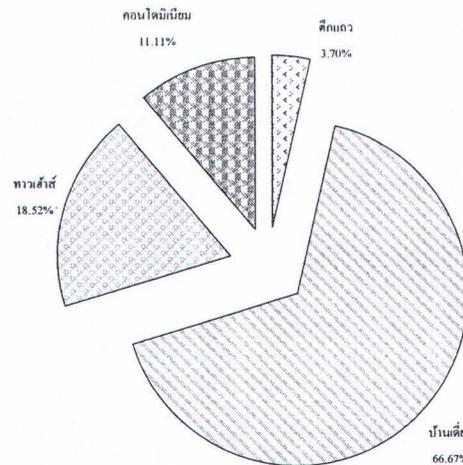
แผนภาพที่ 7.43 ร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษและสาเหตุที่ที่พักอาศัยในปัจจุบันไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตในยามสูงอายุ

สำหรับที่พักอาศัยที่กลุ่มพนักงานบริษัทต้องการในยามสูงอายุได้มาได้อย่างไร พบว่า กลุ่มผู้รักสันโดษ โดย ส่วนใหญ่ตอบว่า อยู่บ้านปัจจุบัน (ร้อยละ 37.04) รองลงมาคือ ซื้อใหม่ และปรับปรุงบ้านปัจจุบัน (ร้อยละ 22.22 และร้อยละ 18.52 ตามลำดับ) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.44

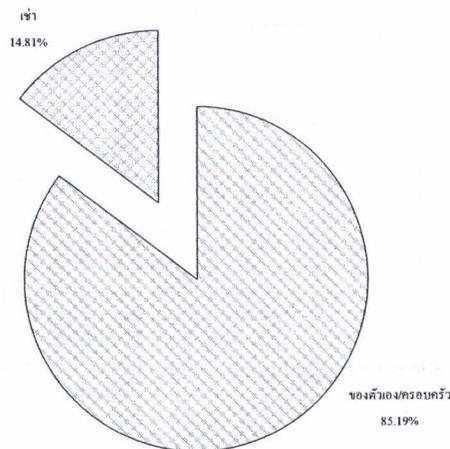
รูปแบบที่ที่พักอาศัยในอนาคตนั้น พบว่าส่วนใหญ่เลือกบ้านเดี่ยว รองลงมาได้แก่ ทาวน์เฮาส์ คอนโดมิเนียม (ร้อยละ 66.67 ร้อยละ 18.52 และร้อยละ 11.11 ตามลำดับ) ส่วนเรื่องของความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย พบว่าส่วนใหญ่ต้องการเป็นเจ้าของที่ที่พักอาศัยเอง ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.45 และแผนภาพที่ 7.46

แผนภาพที่ 7.44 ร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษ โดยและการได้มาซึ่งที่ที่พักอาศัยที่ต้องการเมื่อสูงอายุ

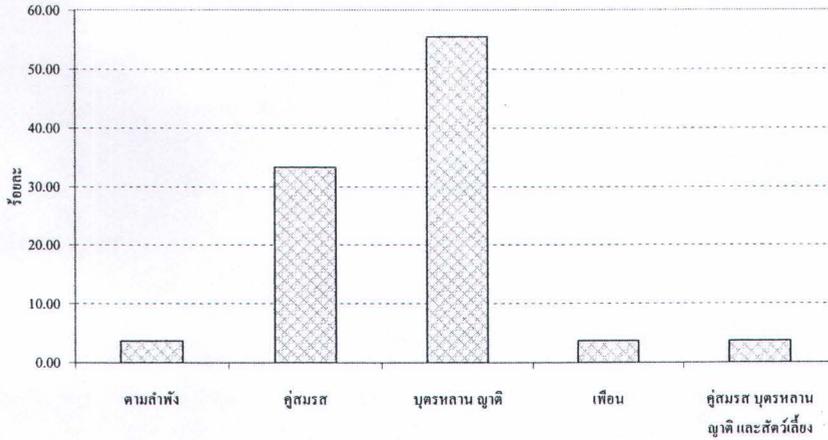

แผนภาพที่ 7.45 ร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษและรูปแบบที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

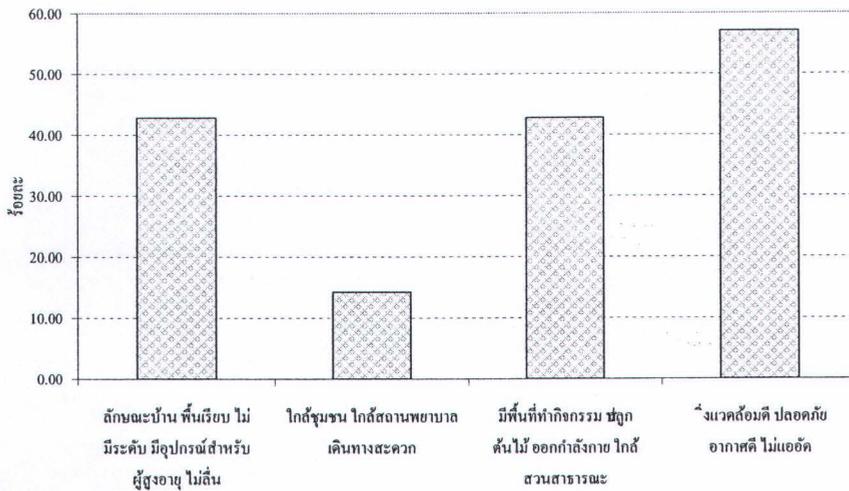
แผนภาพที่ 7.46 ร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษและความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยในอนาคตเมื่อสูงอายุ

สำหรับการวางแผนเลือกบุคคลที่จะอยู่ด้วยในยามสูงอายุ พบว่ากลุ่มผู้รักสันโดษ ส่วนใหญ่เลือกที่จะอยู่กับบุตรหลาน/ญาติ รองลงมาคือ อยู่กับคู่สมรส ส่วนกลุ่มผู้รักสันโดษเลือกที่จะอยู่ตามลำพังและอยู่กับเพื่อนในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 3.70) ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.47

แผนภาพที่ 7.47 ร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษและผู้ที่มีผู้ตอบวางแผนจะพักอาศัยอยู่ร่วมด้วยในยามสูงอายุ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทราบหรือไม่ว่าที่พักอาศัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุควรเป็นอย่างไร กลุ่มผู้รักสันโดษ มีเพียง หนึ่งในสี่ เท่านั้นที่ทราบ โดยให้รายละเอียดลักษณะที่พักดังนี้ คือควรมีสสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย อากาศดี ไม่แออัด ร้อยละ 57.14 รองลงมา ระบุว่าที่พักอาศัยควรเป็นพื้นที่ราบ ไม่มีการเล่นระดับและควรมีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ไม่ลื่น และควรมีพื้นที่ทำกิจกรรม ปลูกต้นไม้ ออกกำลังกาย ใกล้สวนสาธารณะ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ดังแสดงในแผนภาพที่ 7.48

แผนภาพที่ 7.48 ร้อยละของผู้ตอบกลุ่มผู้รักสันโดษและลักษณะของที่อยู่อาศัยที่มีเหมาะสมในวัยสูงอายุ

7.3 สรุป

ในบทที่ 7 ได้วิเคราะห์พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมด้านที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ประเด็นปัญหาหนึ่งที่พบ คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าที่พักอาศัยในปัจจุบันของตนมีความเหมาะสมดีแล้ว และคิดว่าตนมีความรู้เกี่ยวกับที่พักอาศัยเป็นอย่างดี แต่เมื่อสอบถามรูปแบบที่พักอาศัยที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุและพบว่า กลุ่มตัวอย่างยังมีความเข้าใจในรูปแบบที่พักอาศัยไม่ดีเท่าที่ควร